

'Vær vågen over for det, der sker':

Optrapning mod atomkrig; Optrapning mod sandheden

MARCIA BAKER, EIRNS

Ikke korrekturlæst
16. august 2024 .

Der er en optrapning i gang i dynamikken mod atomkrig. Samtidig sker der en optrapning – i en »før-krigs«-tilstand – af angreb på personer, agenturer og nationer, der er imod krigsparadigmet og insisterer på at søge og offentliggøre sandheden. Dette var de indledende punkter, som Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche præsenterede ved dagens 63. ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition, og som også blev taget op i bemærkningerne fra Scott Ritter, tidligere marinesoldat og FN-våbeninspektør. Han sagde, da han talte om at forsvare en fri presse, at der er en »pligt til at forhindre enhver del af regeringen i at bedrage folket.«

Ritter sagde, at han er blevet angrebet af FBI og beslægtede agenturer, fordi »de er bange for, at jeg afslører de løgne, de spreder« om Ukraine og andre forhold. »Atomkrig er et eksistentielt spørgsmål,« og han erklærede, at han vil gøre det til det vigtigste spørgsmål ved præsidentvalget. Ritter fik sit pas beslaglagt i juni. Den 7. august blev der foretaget en razzia i hans hus i staten New York. Han er mere engageret end nogensinde i sit mål. Den 28. september organiserer han demonstrationer mod faren for atomkrig, som skal afholdes i flere byer, herunder Kingston, New York.

Der er opdateringer på begge de to relaterede fronter: krigsfare og undertrykkelse. I USA er der ildevarslende tegn

på, at man er parat til at sende langdistancemissiler til Ukraine, selv om der ikke er truffet nogen beslutning. Det missil, der overvejes, er AGM-158 Joint Air-to-Surface Standoff Missile, eller JASSM, et avanceret, listigt krydsermissil, bygget af Lockheed Martin, som vil blive brugt til at bevæbne de F-16-fly, der leveres til Ukraine. Deres operationelle rækkevidde er op til 230 miles. Diskussionen om dette øger presset på Tyskland for at acceptere at levere sit Taurus-langdistancemissil til Ukraine, hvilket det hidtil ikke har gjort.

I går annoncerede Tyskland en stor, ny våbenpakke, som skal leveres til Ukraine, herunder 30 Leopard 1A5-kampvogne blandt mange andre typer våben.

Disse våbenstrømme fortsætter, mens Ukraine praler af sin invasion af Rusland, som er en NATO-provokation. Den russiske topembedsmand Nikolay Patrushev udtalte: »Operationen i Kursk-regionen blev også planlagt med deltagelse af NATO og vestlige specialtjenester,« da han talte i et *Izvestia* interview, der blev offentliggjort i dag om mange emner.

Propagandatågen i Tyskland er tyk, at »krig er uundgåelig«. Gårsdagens *Die Welt* bragte en artikel om »Operational Plan Germany«, som er planen for at gøre logistikken – mad, lægehjælp, transport osv. – klar til at støtte transitten gennem Tyskland af amerikanske og NATO-styrker på vej mod øst, når krigen bryder ud om et par år. Oberst Michael Giss, chef for militærdistriktet i Hamborg, talte om at opgradere beredskabskapaciteten, herunder havnen i Hamborg, til at »overføre 800.000 soldater, inklusive udstyr, gennem Europa til øst på to måneder...«

Men et endnu vildere stykke narrativ-spinning er den seneste, opdigtede »afsløring« af, hvem der begik bombeangrebet på Nord Stream-rørledningen. En fantasifuld »eksklusiv« rapport blev offentliggjort af *Wall Street Journal* i går, og den går ud på,

at kuppet opstod ved en beruset sammenkomst, hvor Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj gav en forrykt ordre, som derefter blev udført af et hold på seks ukrainere ved hjælp af en lejet yacht. Artiklen har overskriften »En fuld aften, en lejet yacht: Den virkelige historie om sabotagen af Nord Stream-rørledningen»: Private forretningsmænd finansierede den lille operation, som blev overvåget af en topgeneral: Præsident Zelenskyj godkendte planen og forsøgte derefter uden held at aflyse den.« Denne røverhistorie kan tjene det dobbelte formål at få Zelenskyj afsat og erstattet af en anden NATO-yndling, ud over at være et dække over hvem der i virkeligheden stod bag sabotagen af den russisk-tyske Nord Stream-rørledning.

I mellemtiden fortsætter angrebene på dem, der modarbejder disse løgne og beskidte operationer. I USA foretog FBI den 13. august en razzia i Rappahanock, Virginia, hvor den russisk-amerikanske analytiker og forfatter Dimitri Simes, der er en offentlig person, bor. De har fjernet indboet fra hjemmet, som ligger på en 132 hektar stor grund.

FBI har indtil videre ikke angivet nogen grund til aktionen, udover at den er »bestilt af retten«. Simes har i den seneste tid boet i Rusland, hvor han er vært for tv-programmet »The Big Game« på Ruslands Channel One. Hans lange karriere omfattede ledsagelse af præsident Nixon i 1972 ved topmødet i Moskva, og fra 1994 til 2022 var han præsident og CEO for den Nixon-grundlagte tænketank Center for the National Interest.

I dag på Den Internationale Fredskoalitions møde gav Helga Zepp-LaRouche en førstehåndsberetning om FBI's og politiets fælles razzia den 6. oktober 1986 på hendes og Lyndon LaRouches bopæl i Virginia. Der blev vist en kort video af LaRouche, som ved et vidnesbyrd i 1995 fordømte det »rådne permanente bureaukrati«, der udfører »permanent civil uretfærdighed«. Hvis der var blevet gjort noget for at vende uretfærdigheden mod ham og gennemføre de mange udviklingsplaner, som han foreslog og konfererede om, ville

verden ikke nu stå over for en eksistentiel fare.

Vi er kaldet til at »være vågne over for det, der sker«, som Ritter udtrykte det, og handle. Den Internationale Fredskoalitions netværk samler kræfter, og hver person tæller.

Foto: EIRNS/Stuart Lewis

Hvorfor vi mindes Lyndon LaRouche den 15. august

DENNIS SMALL

Den 15. august 2024 dag er det 53 år siden, at præsident Richard Nixon holdt sin skæbnesvangre tv-tale den 15. august 1971, hvor han bekendtgjorde afslutningen på det internationale finanssystem med faste renter og begyndelsen på en æra med uhæmmet spekulativ ødelæggelse af verdensøkonomien. Vi tager et skridt tilbage fra vores daglige opdateringer om den strategiske situation – som fortsat udvikler sig hurtigt i retning af en truende atomkrig – for at rette fornyet opmærksomhed mod *årsagen* til de globale militære, finansielle og kulturelle kriser, som Lyndon LaRouche på enestående vis forudsagde for over et halvt århundrede siden.

Den 14. august 2021 udsendte LaRouche Legacy Foundation en invitation til konferencen:» I anledning af 50-året for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971: Er du endelig villig til at lære om økonomi?}}, hvor der bl.a. stod »Den 15. august 1971 holdt Nixon en dramatisk 18 minutter lang national tv-tale, hvor han meddelte:

»1. Dollaren blev fjernet fra guldstandard: Dollaren ville

ikke længere kunne indløses i guld;

»2. Et system med flydende valutakurser ville erstatte det eksisterende internationale monetære system med faste valutakurser;

»3. Der ville blive indført et midlertidigt løn- og prisstop i USA, som hurtigt blev til fase I, II og III af drastiske nedskæringsforanstaltninger. Selv om Nixon bekendtgjorde disse foranstaltninger med det formål at tøjle den finansielle spekulation mod dollaren, åbnede de i virkeligheden sluserne for den mest massive og langvarige spekulationsfest i menneskehedens historie, kombineret med et fysisk økonomisk kollaps – som fortsætter den dag i dag.

»Meddelelsen fra 15. august 1971 var den mest vidtrækkende og katastrofale økonomisk-politiske beslutning i det 20. århundrede med hensyn til dens konsekvenser helt frem til i dag. Én økonom, og kun én økonom, forudså det. Han advarede om, at det ville komme, og forklarede hvad det betød, inden for få timer efter offentliggørelsen. Den mand var Lyndon LaRouche.

“LaRouche brugte de næste fem årtier på at advare om, at hvis denne politik blev fortsat, ville verden gå ind i en systemisk sammenbrudskrise og sandsynligheden for en fascistisk økonomisk politik. Alt imens præsenterede han detaljerede programmer til at vende krisen, baseret på ideen om fred gennem udvikling og på at fremme de produktive arbejds kræfter hos alle mennesker på planeten.

»For dette blev LaRouche udskældt og uretfærdigt fængslet i fem år. Hans politik blev ikke gennemført i den transatlantiske sektor, og planeten betaler i dag prisen for den dumhed i form af en hyperinflationær eksplosion, en ukontrolleret og dødelig pandemi og faren for atomkrig.«

LaRouche havde ret dengang, og han og hans kone Helga har ret nu. Du er inviteret til at deltage i den Internationale

Fredskoalitions 63. ugentlige møde den 16. august kl. 11.00 ET (kl.17 dansk tid) for at fremme sagen om at organisere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Foto: EIRNS

Wall Street kanaliserer Dr. Strangelove

DENNIS SMALL

11. august 2024

Vi henleder igen vores læses opmærksomhed på den påtrængende advarsel, som Ruslands viceudenrigsminister Sergej Ryabkov gav udtryk for den 4. august i et interview med Rossiya-1 TV: "Problemet er, at der ikke længere er nogen strømafbrydere... Angreb på Ruslands territorium er tilladt. Amerikanernes forsikringer om, at der ikke er truffet sådanne beslutninger, og at Kiev ikke har opnået indrømmelser, er værdiløse."

Og vi minder igen vores læsere om, hvad den russiske præsident Vladimir Putin gentagne gange har udtalt: at Ruslands offentlige doktrin om atomkrig kun tillader russisk brug af atomvåben, hvis der først angribes med atomvåben, eller hvis der sker andre angreb, der truer selve den russiske stats eksistens.

I lyset af disse to påmindelser kan man overveje denne uges igangværende ukrainske indtrængen i Ruslands Kursk-region med rapporteret støtte fra georgiske, polske, britiske og franske lejesoldater. Det angreb truer ikke den russiske stats

eksistens, men det gør intentionerne hos dem, der står bag – som Ryabkov advarede om.

Overvej de klinisk sindssyge, Dr. Strangelove-lignende udbrud fra de finansielle etableringer, der er toneangivne i Ukraine, som f.eks. en redaktionel udtalelse i *Wall Street Journal* fredag den 9. august: “Det dristige træk fra Ukraine er også en lærestreg for Biden-administrationen, som i juni endelig ændrede sin politik og lod Ukraine bruge nogle amerikanske våben til at angribe russisk territorium.... Men det bedste svar er at sende endnu flere våben til Ukraine, herunder langdistancemissiler, der er rettet mod baser og forsyningslinjer i Rusland, og fjerne begrænsningerne på brugen af ATACMS-missiler. Jo mere Ukraine kan sætte Ruslands krigsmaskine i fare, jo hurtigere vil Ukraine få mere indflydelse til at få mere af sit eget territorium tilbage.”

Atlantic Council gik den 8. august så langt som til at sammenligne det ukrainske angreb på Rusland – verdens store atomare supermagt – med George Washington, der krydsede Delaware. En artikel i *Time Magazine* den 11. august af Jeffrey Sonnenfeld, William Taylor, general Barry McCaffrey (pensioneret), generalløjtnant James Clapper (pensioneret) og Stephen Henriques forsøgte at gøre det endnu bedre og sammenlignede Kursk-angrebet med indtagelsen af Iwo Jima, slagene ved Trenton og Princeton under den Amerikanske Frihedskrig og meget mere.

Den ekstreme fare ved en sådan “tænkning” i politiske kredse i Vesten blev opsummeret for et halvt århundrede siden af Lyndon LaRouche i en artikel fra 4. juni 1975 med titlen “Two Suicidal Fallacies of RAND Doctrine”. Udskift blot “Sovjetunionen” med “Rusland” og “Rockefeller” med “Jaime Dimon” eller “BlackRock”, og LaRouches analyse er fuldt ud anvendelig i dag.

“Det er aksiomatisk for omstændighederne ved enhver direkte krigsførelse mellem USA og Sovjetunionen, at så snart en af de

potentielle modstandere overbeviser den anden om, at en eller anden form for sådan krigsførelse er ved at finde sted, har den anden militære kommando ingen anden rationel mulighed end straks at iværksætte bestræbelser for hurtigt at administrere forudsætningerne for et afgørende nederlag mod den anden med hensyn til denne modstanders maksimale muligheder for at handle.

“Enhver begrænset krig mellem de to stormagter vil resultere i et afgørende tab af potentialet for fremtidig strategisk forsvarsevne hos taberen af en sådan (hypotetisk) begrænset krig. På det tidspunkt, hvor et sådant tab i en begrænset krig blev konstateret, idet det rent hypotetiske tilfælde fortsætter, må den potentielle taber ty til maksimal modaktion ud fra den antagelse, at dette vil være hans sidste mulighed for at vælge et sådant ultimativt forsvar. Enhver rationel øverstbefalende vil derfor, efter at have gennemgået sådanne hypotetiske udfald, vælge at modellere sin kapacitet til i første omgang at forpligte sine styrker til at vinde en fuldstændig atomkrig for enhver pris, hvis en krig mellem de to hovedmagter skulle være overhængende....

“For at opsummere dette generelle punkt er det overvældende klart, at de argumenter, der fremføres til fordel for RAND's doktrin om 'konfrontationsmuligheder', afhænger af den vilkårlige udelukkelse af det grundlæggende analytiske problem, som de forskellige computerprogrammer, scenarieforfattere og spilhold angiveligt var rettet mod at overvinde. Det er helt analogt med en sådan RAND-inkompetence at foreslå det hypotetiske tilfælde med matematikeren, der med succes fik cirklen til at gå op med lineal og passer ved det simple kneb at få ordet 'cirkel' til at betyde firkant....

“I den nuværende globale depression konfronteres vi straks med en masse krav om tilbagebetaling af gæld og gældsforlængelse, som ikke engang tilnærmelsesvis kan opfyldes uden at ty til bogstaveligt talt folkemorderiske nedskæringer i forhold til indkomster, arbejdsforhold og vigtige serviceydelser....

“Konfronteret med den amerikanske ledelses ønske om at bringe verden i umiddelbar fare for et generelt atomart holocaust, konfronteret med alternativerne om at suspendere gældsbetalinger eller medvirke til masse mordet på deres nationers folk og produktive potentialer, vil nation efter nation i hele den kapitalistiske sektor simpelthen ikke betale gælden og vil hurtigt søge nye institutioner for monetære relationer, handel og kredit uden for rækkevidden af de Rockefeller-allierede institutioner.”

Foto: Peter Sellers from the movie, Dr Strangelove.

En Fønix fra asken af krigen der ikke må komme

DENNIS SPEED

Den 10. august 2024

Kampagnen for at skabe en global, indgribende, rådgivende fornuftsproces, en “interkontinental kongres”, der diskuterer, debatterer og gennemfører de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, tog et stort skridt fremad i går. Fredagens 62. møde i træk i Den Internationale Fredskoalition, der blev afholdt på 79-årsdagen for atombombningen af Nagasaki, samlede 550 personer fra 35 lande og overværede mindeord fra det tidligere kongresmedlem fra Ohio (1997-2013) og nuværende uafhængige kongreskandidat, Dennis Kucinich; oberst. Lawrence Wilkerson (ret.), stabschef for tidligere udenrigsminister Colin Powell; tidligere CIA-analytiker Ray McGovern; tidligere præsident Donald Ramotar

fra Guyana; den israelske fredsaktivist og forfatter Dr. Gershon Baskin og flere andre. (Rapporten i denne briefing vil være tilgængelig i udgaven af *Executive Intelligence Review* den 16. august).

Oberst Wilkerson, som var direkte deltager i og vidne til den dødelige "march mod dårskaben", kendt som den anden Irak-krig i 2003, gav en særlig bemærkelsesværdig præsentation om det, der bedst kan betegnes som "tragedie og håb". Til forskel fra Carroll Quigleys bog af samme navn tegnede Wilkerson et billede af imperiets kurs (og undergang) og stillede spørgsmålet, om USA ville gå samme vej og møde samme skæbne som alle andre, der var berusede af den vanvittige drøm om "verdensherredømmet".

"... Jeg vil gerne tale om, hvad jeg mener, er den største eksistentielle trussel i verden i dag. Og jeg vil gerne tale lidt om, hvordan jeg tror, vi er havnet her, og hvordan vi kan komme ud af det. I disse tider med vanvittige oversøiske krige, som Helga opregnede ganske godt, sponsoreret og støttet til det yderste af USA; med en urolig amerikansk hjemlig kulisse, der ikke er set magen til siden 1860; med ekstremt dårligt lederskab fra alle tre grene af vores regering, tror jeg det påhviler os at stoppe op et øjeblik og gøre status. Det kan faktisk være selve vores eksistens, der er på spil, som begge de to foregående talere har antydnet, og Helga gjorde mere end at antyde det.

"Omfanget af menneskelige imperier er velbeskrevet i mindst 3.000 år og, i det mindste i skitser, i omkring 2.000 år mere. I det tidsrum – minimalt i geologisk forstand ... i det tidsrum på omkring 5.000 år – er hundredvis af imperier, store og små, kommet og gået. Og det er en vigtig pointe. *De er alle sammen væk!* Forsvundet! Forsvundet, bortset fra det seneste, det amerikanske – historisk set et meget ungt et af slagsen, formentlig fra 1945 til i dag, eller ca. 75 år. Alle tidligere imperier – det mægtige mongolske, det endnu mægtigere mogulske, det østromerske og vestromerske, det persiske, det

muslimske, det britiske, om hvilket man sagde, at 'solen aldrig gik ned over', det sovjetiske og hundredvis af mindre – er væk – forsvundet som røg. Alle havde deres dag i solen, såvel som mørket ved deres sammenbrud, i mange tilfælde... Men blandt alle de mange tidligere imperier var der ingen, nul, nada, der havde udviklet teknologien til at ødelægge både sig selv og resten af menneskeheden. Ingen af dem!... En enkelt ballistisk ubåd har våben nok til at ødelægge verden, som vi kender den – en enkelt ubåd. Hvis eksplosionen og den deraf følgende stråling ikke gjorde arbejdet færdigt, ville den fremkaldte atomvinter..." Wilkerson uddybede dette tema yderligere.

I sin konklusion sagde oberst Wilkerson: "Nu, efter at have hørt mit dystre billede af situationen med hensyn til disse dødbringende våben, bør jeg nok stoppe op og tilbyde lidt håb. Det er svært for mig at gøre, fordi jeg personligt er blevet udsat for Washingtons lederskabs dumhed (på en måde), som bliver hos mig, og som vil være hos mig, indtil jeg går i graven. George W. Bush-administrationen var fyldt med de problemer, som jeg lige nu kun har beskrevet generelt og kortfattet. Men i optimismens navn vil jeg give lidt håb, jeg håber, jeg selv... Folket i dette land må gøre indsigelse mod deres forestående selvmord!

"Folket må gøre indsigelse og gøre indsigelse og gøre indsigelse, protestere og protestere og stemme elendige ledere ud på gaderne, skabe og vælge nye ledere til at tage deres plads og derefter protestere noget mere. De må afvise kultiske politiske bevægelser for det, de er – ikke anderledes på deres moderne måder end de gamle profeter, som, når dagen var omme, ikke gjorde andet end at styrke den imperiale magt, som også havde deres milliardærer. Vi må finde anstændige, omsorgsfulde mænd og kvinder til at erstatte de nyttige idioter – Bibi Netanyahus udtryk. De eneste nyttige idioter sad foran ham i Kongressen, og de er nyttige for imperiets mest modbydelige, lumske og farlige motiver og handlinger."

Mange andre vigtige ting blev sagt og diskuteret i Wilkersons (og andre) præsentationer, men hovedspørgsmålet blev stillet her: Hvad er løsningsmodellen, det grundlæggende princip, der må danne grundlag for den transatlantiske verdens Odysseus-lignende rejse fra den døende, bankerotte verden med den sikre død, der må ramme Wall Street og City of Londons ny-imperialisme? Helga Zepp-LaRouche pegede i sine afsluttende bemærkninger på dette løsningsforslag gennem eksemplariske fortilfælde. "Jeg gav tre eksempler i historien på dette – der er mange flere. Det ene er Kirkerådet i Firenze, som var i stand til at forene den katolske og den ortodokse kirke i det mindste for en tid, og som var en vigtig del af den smukke gyldne renæssance i Italien. Det andet eksempel er Den Westfalske Fred, hvor krigens parter mødtes og forhandlede i fire år i Münster og Osnabrück, hvilket endte med Den Westfalske Fred, som var begyndelsen på international lov. Og endelig Sandheds- og Forsoningskommissionen i Sydafrika, som hjalp med at overvinde sårene efter apartheid. Så det er tre eksempler på, at når menneskeheden står over for en ekstraordinær krise, bliver de kloge mennesker bedt om at træde frem for at bringe et anderledes element ind i diskussionen og tilbyde løsninger, der kommer fra en klogere tilgang end det nuværende lederskabs."

For at besejre krigspartiets fjender af menneskeheden må alle borger-organisatorer lære disse eksempler at kende og tage dem til sig som en del af deres kulturelle arsenal af ideer. Ved at studere dem kan man mestre det, som den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche i 1997 kaldte "Princippet om den strategiske flanke": "Når alt andet er sagt og gjort, er de væsentlige strategiske flanker dem, som den ene styrkes øverstbefalende korrekt opdager i den modsatte øverstbefalendes sind. " I dette tilfælde er krigspartiets svaghed deres malthusianske kulturpessimisme. Vi ved, at det er menneskelig kreativitet, der er kilden til al rigdom. Det er stigningen i, ikke kun den menneskelige befolkning, ikke kun befolkningstætheden, men i den forventede

befolkningstæthed i forhold til tidligere epoker og mindre effektive nuværende metoder, som er kernen i rigdom. Det – kulturel optimisme om menneskehedens potentiale – er hemmeligheden bag at sikre en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur.

De ideer, politikker og handlinger, der skal “agiteres” i gaderne og de amerikanske sind i løbet af de næste uger for at realisere dette håb, er legemliggjort i de uafhængige kandidater Diane Sare og Jose Vegas ideer, politikker og handlinger. De fører kampagne for det amerikanske præsidentskab, ikke ved selv at stille op til embedet og ikke ved at støtte en kandidat til embedet som sådan, men ved at tilbyde løsningsmodeller, hvor andre ikke har nogen. LaRouches Oase-plan for Sydvestasien; forslaget om en verdensomspændende land/hav-udviklingskorridor; forslaget om fusionskraft med “kontrollerede atomare reaktioner”, som LaRouche gjorde berømt i 1970’erne – disse løsningsforslag vil definere indholdet af præsidentens politik i en hel generation. Sådanne løsninger kræver samarbejde med de kontinentale magter Rusland, Kina, Indien og Brasilien, Sydafrika og andre.

Hvis vi starter nu, vil de 2,5 milliarder mennesker på det afrikanske kontinent – en ud af fire mennesker på planeten og den yngste del af vores verden – om 25 år, i år 2049, når kommerciel atomar fusion er en realitet, være i stand til, ved hjælp af teknologioverførsel og rodfæstet kulturel optimisme, i at føre verden videre til den næste videnskabelige revolution.

Foto: Yoal Desurmont / Unsplash

Hvis i vil overleve, så opbyg et Fornuftens Råd

Ikke korrekturlæst

STEWART BATTLE

Den 10. august 2024 .

Verden bevæger sig hastigt ind på en ødelæggelsens vej, opildnet af pro-krigsfraktionen i nutidens unipolære orden. Sagt på en anden måde, som oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret) beskrev det på fredagens møde i Den Internationale Fredskoalition, vil dette imperium, ligesom de mange andre før det, ikke eksistere for evigt – men det er stadig uvist, om menneskeheden vil overleve dets ophør. Flere begivenheder i løbet af de seneste dage gør dette billede krystalklart.

I Sydvestasien støtter Vesten vedvarende Israels hærgen i Palæstina, Libanon og andre steder, hvilket truer med at trække regionen ind i en altomfattende krig. Kun en dag efter at USA, Qatar og Egypten udsendte en erklæring, hvor de opfordrede Israel og Hamas til at underskrive den aftale om våbenhvile for gidsler, som USA foreslog tidligere i år – et forslag, som Israel selv gik med til at sende en delegation til at diskutere – fortsatte Israel med at bombe en skole i Gaza, som husede tusindvis af flygtninge. Sandsynligvis er over 100 blevet dræbt i en opvisning i brutalitet, som desværre er hverdagskost, og som kun vil forværre spændingerne yderligere. Hvordan Hizbollah eller Iran vil reagere på de provokerende mord den 30.-31. juli, er der stadig ingen, der ved, men faktum er, at regionen er på grænsen til at eksplodere.

Det ukrainske fremstød i Ruslands Kursk-region viser sig at

være en alvorlig provokation, som har bragt spændingerne op på et nyt niveau. Meget er stadig usikkert med hensyn til, hvor hurtigt Rusland vil genvinde kontrollen over sine territorier, og hvor mange der vil dø i processen, men det, der er sikkert, er, at nogle i det vestlige krigsparti bruger dette til at presse "frygtsomme vestlige ledere" til nu at oversvømme Ukraine med flere våben. Som *Wall Street Journals* redaktion anbefalede fredag den 9. august: "Det bedste svar er at sende endnu flere våben ind i Ukraine, herunder langtrækkende missiler, der er rettet mod baser og forsyningslinjer i Rusland, og fjerne begrænsningerne på brugen af ATACMS-missiler."

Disse to krigsområder illustrerer så at sige, at verden slet ikke er afklaret, på trods af det overvældende ønske globalt om fred og forhandlinger for at løse disse to konflikter. Men til disse bør der tilføjes et tredje "område", nemlig en stigende Gestapo-lignende undertrykkelse af intern uenighed i især USA og Europa. Et eksempel på dette er den nylige FBI-razzia hos den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritter med den begrundelse, at han har overtrådt lovgivningen ved ikke at lade sig registrere som "udenlandsk agent". Ritter er kun det seneste eksempel, da hans sag peger på krigen (som han selv beskrev den) mod dem, der taler for fred og imod det angloamerikanske imperiums vanvittige og diktatoriske krigspolitik.

Faktum er, at hvis vi skal ændre den situation, skal det ske ved hjælp af mod. Der er en grund til, at grækerne sagde, at Athena, visdommens gudinde, blev født fuldt udrustet. Det er ikke mangel på "information" eller kontrol fra medierne, der forhindrer folk i at handle i dag. Hvordan rekrutterede Gandhi sin nation til at irttesætte det Britiske Imperium? Hvordan inspirerede Martin Luther King, Jr. en bevægelse under borgerrettighedsæraen? Modet til at konfrontere nutidens ondskab kommer ikke fra viden, men omvendt.

Det er det, Helga Zepp-LaRouches opfordring til at skabe et

Fornuftens Råd sigter mod – en koalition af førende stemmer, der vil stå frem og tale sandt om verdenssituationens dystre karakter. Bliv en del af mobiliseringen, og find den stemme i dig selv, der kan skabe dette skift nu.

Foto: Yana Marudova / Unsplash

Er de vestlige eliter døve, dumme og blinde – eller bare bankerotte?

DENNIS SMALL

Den 8. august 2024

Søndag den 4. august kom Ruslands viceudenrigsminister Sergej Ryabkov – en af landets mest højtstående diplomater – med nogle velovervejede og tankevækkende bemærkninger i et interview med tv-kanalen “Rossiya-1”. Han meddelte, at “æraen med Moskvas ensidige indrømmelser [til USA og NATO] nu definitivt er forbi.” Han rapporterede også om “ekstremt foruroligende” terrorplaner mod Rusland – tilsyneladende inklusive et plot fra den amerikansk-støttede ukrainske regering om at myrde præsident Putin.

Men det mest betydningsfulde af alt var nok Ryabkovs påstand om, at “problemet er, at der ikke længere er nogen sikringsafbrydere... Angreb på Ruslands territorium er tilladt. Amerikanernes forsikringer om, at der ikke er truffet sådanne beslutninger, og at Kiev ikke har fået indrømmelser, er værdiløse.”

Som for at give Ryabkov ret, indledte omkring 1.000 ukrainske

elitetropper blot to dage senere et større angreb dybt ind i Ruslands Kursk-region. Biden-administrationen, EU og førende transatlantiske tænketanke sprang alle til for at forsvare Ukraines handling. Pandoras æske med systematiske NATO-støttede land- og luftangreb på russisk territorium er nu blevet åbnet.

“Problemet er, at der ikke er nogen stopklodser længere...”

Faren for at udløse en global verdenskrig omkring det israelske folkemord i Gaza og provokationer i hele Sydvest er næsten lige så stor, som den der kommer fra området i Ukraine. Hvordan skal man ellers forstå den umiddelbare tilstedeværelse, efter det israelske målrettede mord på Hamas-lederen Ismail Haniyeh i Iran den 31. juli, af den amerikanske Centcom-kommandør, general Michael Kurilla, i Tel Aviv og af sekretæren for det russiske sikkerhedsråd, Sergey Shoigu, i Teheran?

Der er yderligere to træk ved denne strategiske sammenbrudskrise, som gør situationen endnu farligere.

For det første: Krigscensur og indgreb i ytrings- og forsamlingsfriheden indføres hurtigt i hele den vestlige verden for at undgå, at der hvikes en anden “fortælling” end den officielle i et hvilket som helst hjørne af riget. Bestræbelserne på at skræmme og lukke munden på åbenmundede kritikere som Scott Ritter og Tulsi Gabbard; lignende bestræbelser i Tyskland og andre EU-lande mod forskellige medier; og den hurtige vækst i Molfar/CCD-hitlisterne, der finansieres af regeringerne i USA og Storbritannien – det er alt sammen komponenter i den krigsførelse, der er beskrevet ovenfor.

For det andet: Sammenbruddet af det spekulationsbefængte transatlantiske finanssystem fører til voldsomme finansielle strømme, som dem, der lå bag denne uges nedsmeltning af aktiemarkedene verden over på Black Monday. Nationer i det

Globale Syd udsættes for IMF-pålagte besparelser og udplyndring, som gør stabile regeringer umulige – og åbner dørene for en de facto NATO-ledet militær besættelse. Dette gør det Globale Syds definitive brud med det dollar-dominerede spekulationssystem alt mere nødvendigt og muligt på det kommende topmøde i BRIKS den 22.-24. oktober i Kazan, Rusland.

Viceudenrigsminister Ryabkov har udsendt den nødvendige advarsel: “De der kun lytter til sig selv, og som sidder i Washington, Bruxelles, Warszawa eller hvor som helst, bør være opmærksomme.”

Endnu bedre er det, at Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har peget på løsningen på den advarsel: “Jeg tror, vi er på kanten af apokalypsen på to fronter,” sagde Zepp-LaRouche under sit ugentlige webcast den 7. august. “Den ene er naturligvis Mellemosten, og den anden er optrapningen af situationen i Ukraine. Jeg tror, at dette kræver en ekstraordinær mobilisering af mange mennesker og mange kræfter rundt om i verden for at ændre situationen... Det nye paradigme [betyder] at tænke på denne ene menneskehed; hvordan vi vil leve sammen om 100 år fra nu; hvordan vi kan overvinde alle de angiveligt så vigtige konflikter og virkelig tænke på, hvad det er, der forener os som menneskeart.”

Planlæg derfor at deltage i den Internationale Fredskoalitions møde den 9. august: “Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller de første skridt mod et nyt fredsparadigme?”

Foto: UN Photo/Violaine Martin

Retfærdighed for Hiroshima kræver LaRouches "Oase-plan"

DAVID SHAVIN

Den 6. august 2024

En atombombe blev kastet over Hiroshima i Japan for 79 år siden i dag. Over 100.000 civile omkom på en forfærdelig måde. I dag forsøgte Ukraine en landinvasion af Rusland med op til 300 soldater og 30 pansrede køretøjer, angiveligt med amerikanske M4-automatgeværer. Det antages, at i hvert fald nogle af de pansrede køretøjer også var fra USA.

Ligeledes i dag opfordrede formanden for Dumaen, Vyacheslav Volodin, i Moskva borgerne i USA og Europa til at overveje, hvad deres ledere gør: "Mens Washington og Bruxelles koordinerer den militære operation i Ukraine, som udgør en trussel mod Ruslands sikkerhed, bør parlamenter og borgere i USA og EU forstå, at deres ledere, som har mistet forstanden, kan medføre tragiske konsekvenser for verden." Han henviste til tragedien i Hiroshima.

I to uger nu, siden den amerikanske kongres sluttede sig til Israels premierminister Netanyahu i en orgasmisk fejring af Guds hellige kald til at tynde ud blandt hedningene i Libanon, Iran og andre steder i Sydvestasien, har Netanyahu gjort det helt klart for ikke-troende, at han aldrig havde til hensigt at redde nogen gidsler, at stoppe drabene på civile palæstinensere (i Gaza eller på Vestbredden) eller at stoppe før en regional krig. Mordet på Ismail Haniyeh, den centrale Hamas-leder, som ledte forhandlingerne om en våbenhvile, er ikke et forvirrende signal, i hvert fald ikke for dem der nægter at "blinke".

I mellemtiden udfører præsident Joe Biden og USA's udenrigsminister Antony Blinken en slags rituel "kabuki-dans",

hvor de råder Netanyahu til ikke at gå for langt og beder Israel og Iran om at opføre sig pænt. Sy Hersh sagde det indlysende, at "Bidens manglende evne til at forstå den israelske premierminister Benjamin Netanyahus hensynsløshed og fordærv, hvis had til palæstinenserne nu har bragt Mellemøsten og USA på randen af en krig, som hverken er ønsket eller nødvendig", er det centrale problem. "Det israelske mord på Ismail Haniyeh i Teheran ... var et klart budskab om, at der ikke bliver nogen våbenhvile i Gaza, så længe Netanyahu sidder ved magten... Kun en galning ville have gjort, hvad han gjorde i de sidste dage. Han myrdede forhandleren til forhandlingerne om våbenhvile, mens han var officiel gæst ved indsættelsen af en ny præsident i Teheran."

Det kan godt være, at Biden ikke forstår det bést, som han plejede at tro, at han kunne styre. Nogle af de vestlige ledere har helt sikkert mistet forstanden og ser ingen vej ud af den dybe tragedie. Men andre, som er overbeviste om, at der ikke er andet valg end at fordoble indsatsen endnu en gang og satse på at købe mere tid til derivatboblen på flere billiarder dollars, regner med, at de ikke har andet valg end et atomart opgør med Rusland og Kina. Uanset hvor meget deres sind har taget skade, har de helt sikkert mistet deres sjæl for længe siden.

Hele verden ved, at Washington simpelthen kunne trække stikket til sine militære stedfortrædere i Ukraine og Israel; men hele verden er endnu ikke gået ind for den type løsning, der kunne fungere for både Ukraine og Israel, men også Rusland, Kina og USA – LaRouches "Oase-plan", der involverer en massiv, langsigtet omdannelse af regionens ørkener til haver gennem omfattende kunstvanding, rigelig atomkraft osv.

Hvorfor sidde der og spekulere på, hvilken dag din opsparing, din pensionsfond, din friværdi osv. går op i røg, eller hvilken dag en atomar terror sætter en stopper for din uro? Der har aldrig været et bedre tidspunkt at eje løsningen på.

Foto: CC/Balon Greyjoy

Dobbelt katastrofetrussel: Krigsudbrud, finansielt sammenbrud

MARCIA BAKER

Ikke korrekturlæst

Den 5. august 2024

Vi står over for en dobbelt krise i dag: Scenen er sat i Sydvestasien, centreret om Israels premierminister Benjamin Netanyahu – støttet til det yderste af USA – for regional optrapning til verdenskrig; og der er også sammenbruddet af det vestlige kasino-finansielle system, som, medmindre det erstattes, betyder finansielt-økonomisk kaos.

Da Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Institutet, i dag gennemgik den dobbelte krise med sine medarbejdere, opfordrede hun til, at stemmer og kræfter træder frem, synligt og stærkt, og mobiliserer sig for at imødegå disse trusler og bane vej for en ny kurs. Der udsendes snart en invitation til et særligt møde den 9. august i Den Internationale Fredskoalition for at forstærke verdens initiativer for diplomati, fred og udvikling.

Der er kræfter i bevægelse. I morgen mindes vi f.eks. atombomben, der blev kastet over Hiroshima den 6. august 1945 for 79 år siden, en meningsløs masseødelæggelsesaktion. Der er demonstrationer for fred mange steder i verden i denne uge. Ligeledes er der fokus på FN's Generalforsamling, hvor flere grupper søger at få FN's Generalforsamling til at gribe ind med magt for at stoppe folkemordet i Gaza i henhold til FN's

resolution 377, "Uniting for Peace".

Zepp-LaRouche bemærkede, at hvis USA ville stoppe sin opbakning til det israelske folkemord i Gaza og de israelske mord og angreb på Libanon, Syrien, Yemen og Iran, ville verdens levevilkår forbedres øjeblikkeligt og drastisk. Det er et dybt ansvar for amerikanerne at se i øjnene og påtage sig.

Her til eftermiddag mødtes Det Nationale Sikkerhedsråd i Det Hvide Hus for at drøfte USA's reaktion på Israels dobbeltmord på Hizbollah-lederen Fuad Shukr i Beirut (30. juli) og Hamas-lederen Ismail Haniyeh i Teheran (31. juli). I løbet af de sidste 48 timer har udenrigsminister Tony Blinken foretaget en række opkald til de seks andre medlemslande i G7 for at udtrykke "bekymring" over, hvad der kan ske, hvis Iran gør gengæld mod Israel, samtidig med at chefen for den amerikanske centralkommando, general Michael Kurilla, den 3. august fløj til Israel for personligt at forsvare, hvad end Netanyahu vil gøre. Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin talte i telefon med den israelske forsvarsminister Yoav Gallant og lovede fuld amerikansk støtte. Austin annoncerede den 2. august en opbygning af amerikanske styrker i regionen. I det seneste træk er destroyerne *USS Laboon* og *USS Cole* blevet flyttet i beredskabsposition i Det Røde Hav .

I Israels seneste aktion meddelte IDF, at de har myrdet Hamas' økonomiminister i Gaza, Abdul Fattah Al-Zeriei. Det seneste tal er mindst 39.550 dræbte palæstinensere i Gaza, uden at medregne de mange tusinde savnede og døde af "sekundære" årsager.

I Teheran i dag var den russiske føderations sikkerhedsrådssekretær, general Sergei Shoigu, til stede ved møder med den iranske ledelse. De første rapporter går på, at præsident Masoud Pezeshkian fortalte Shoigu, at Teheran vil udvide forholdet til Rusland, "dets strategiske partner". Iran er et vigtigt regionalt BRIKS-medlem sammen med Egypten, U.A.E. og Etiopien. Iran er medlem af Shanghai Cooperation

Organization. Iran er det geografiske omdrejningspunkt for den internationale nord-syd-transportkorridor (INSTC) fra Rusland til Indien til Østafrika med mange nationer undervejs. Iran er en af hovedaktørerne i Astana-processen, der skal skabe fred og velstand i Syrien.

Alt dette er i sigtekornet for den nuværende akse mellem USA og Israel, som er opsat på at stoppe udvikling og fred og truer med total krig. I efteråret 2023 fandt et krigssimulerings spil sted i Washington med medarbejdere fra kongressen og regeringskontorer, hvis endelige resultat "viste", at Israel kunne bruge sine atomvåben mod Iran og "vinde".

Vi befinder os i en verdensomspændende rød-alarm-situation. Den anden del af billedet antydes i dagens børsdrama. Japans Nikkei-indeks faldt mere end på den sorte mandag i 1987. På Wall Street lukkede Dow med et fald på over 1030 point. Nasdaq faldt med 3 %. De europæiske børser oplevede store fald. Der er flere umiddelbare "årsager" til dette, men det vigtigste træk ved den vestlige finansielle ustabilitet er afbrydelsen mellem penge- og spekulationssiden og den fysiske økonomiske side. Den amerikanske, den tyske og andre vestlige økonomier bryder fysisk sammen. I mellemtiden er "papir"-kravene i form af gæld og derivater af alle slags ude af syne. Forskeren Ellen Brown rapporterede, at den globale værdiansættelse af derivater kan være på mellem 610 billioner dollars (Bank for International Settlements) og helt op til 3,7 billioner dollars.

I USA lukkede 16 hospitaler og akutklinikker i løbet af de første seks måneder i år; yderligere 320 i landdistrikterne kan lukke når som helst. Hele lokalsamfund rammes af de spredte fyringer i alle sektorer. For eksempel er der blevet annonceret en bølge af lukninger af kapaciteten for landbrugsmaskiner med omfattende jobnedskæringer på grund af indkomstkrisen i landbruget i USA og Europa. Det drejer sig om kendte internationale mærker som John Deere, Massey Ferguson

(Agco), Fendt (tysk, Agco) og Kinsey. Efterspørgslen efter nyt landbrugsudstyr er faldet med over 15 % på et år, da landbrugsindkomsten i USA og Europa er faldet med over 40 %.

Disse trusler – økonomisk sammenbrud og krigsførelse – krydser hinanden. Det politiske kompleks i London, Wall Street, Washington og Bruxelles er det samme som NATO's militære kompleks og det økonomiske/finansielle kompleks. Denne virkelighed betyder, at der ikke er nogen mulighed for at løse et "problem" – uanset hvor vigtigt det er – uden at se på hele det store billede.

Zepp-LaRouche kaldte hele virkeligheden for en rød alarm-situation og sagde: "Enten får vi et nyt paradigme, eller også er vi på vej til helvede." Vi er nødt til at mobilisere modstand. Gøre den synlig. Grib ind for at støtte den akutte oprettelse af et Fornuftens Råd på verdensplan. Invitationen til den Internationale Fredskoalitions 62. møde har overskriften: "Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme?"

Foto: MC2 Kade Bise

Tiden helbreder ikke alle sygdomme – uden et nyt paradigme er menneskeheden færdig

EIR-NYHEDER

Den 5. august 2024

af Jason Ross (EIRNS) – 04. august 2024

Mens verden med frygt afventer Irans reaktion på Israels mord på en Hamas-chefforhandler i Irans hovedstad Teheran på dagen for den nye præsidents indsættelse – og den israelske (og amerikanske og britiske) reaktion på denne reaktion – er det vigtigt at huske på, at dette ikke er et problem, der vil løse sig selv, som de “voksne” vil komme ind og løse.

De, der vælger at tage ansvar for civilisationens udvikling, må øge deres engagement hurtigt og betydeligt for at skabe et nyt paradigme, hvor den skræmmende og farlige trussel om udbrud af en omfattende krig på flere fronter ville være en umulighed, snarere end et nødvendigt resultat af de fremherskende tendenser.

“Der er noget råddent i Danmarks rige,” konstaterer soldaten Marcellus i Shakespeares *Hamlet*. Denne råddenskab stammer ikke kun fra et korrump individ eller fra den berømte handlingslammede Hamlet, men fra samfundet som helhed, hvor ingen effektivt udstikker nationens fremtidige kurs, hvilket fører til de katastrofale resultater for nationen som helhed, der udfolder sig ved stykkets afslutning.

Noget er mere end råddent i den transatlantiske verden i dag: Økonomisk politik, der er værre end inkompetent, kulturelle initiativer, der hæmmer snarere end udnytter det menneskelige individs kreative potentiale, videnskab, der korrumpes til uværdige politiske formål, og militære mål, der vil betyde enden på civilisationen, globalt set.

Hvad angår råddenskab, har britiske “stinktanke” taget føringen i at fremme en hurtig, forebyggende militæraktion direkte mod Iran. En optrapning af spændingerne vil kun opmuntre Iran, lyder argumentet, og derfor “er USA og Israel nødt til at være villige til at angribe atomare anlæg, dronefabrikker og IRGC-baser på iransk jord. Som sådan bør Israel udvide sin magtudøvelse med det formål at destabilisere det iranske regime...” Hvor vil dette føre hen?

En del af svaret er, at det amerikanske forsvarsministerium vil komme med mere præcise udmeldinger om udstationering af tropper og materiel i regionen. Forsvarsministeren "vil dirigere flere, kommende styrkebevægelser for at forstærke styrkebeskyttelsen af amerikanske styrker i hele regionen, for at yde øget støtte til forsvaret af Israel, og for at sikre at USA er forberedt på at reagere på denne krise, der er under udvikling", sagde en talsmand for Pentagon. Der rapporteres om F-16-kampfly, som flyver over Ukraine.

I Libanon, hvor Israel også forventes at slå til, har den amerikanske ambassade opfordret amerikanerne til at "reservere enhver billet, der er tilgængelig for dem" for at forlade landet.

Sammenlign den "sikkerhed", der angiveligt opnås gennem militær dominans, med sikkerheden i en produktiv økonomi og i meningsfulde samarbejdsrelationer med andre nationer. Mens den angloamerikanske ledelse bruger ressourcer, den ikke har, på destruktive militæroperationer, har Indien meddelt, at det vil gå videre med en stor ny havn på sin vestkyst. Når den står færdig, forventes den at kunne håndtere en fragtmængde, der er halvt så stor som verdens allerstørste havn.

Men små guldkorn er ikke nok til at gøre nat til dag.

Der er en uge til at bygge op til mødet den 9. august i Den Internationale Fredskoalition, som samler et stigende antal ledere fra hele verden, der vælger at agere for fred, fred med udvikling og vækst.

Foto: Army/Capt. Robyn J. Haake

At overvinde den overhængende fare for hurtig optrapning af krig

EIR-NYHEDER

Den 4. august 2024

af Jason Ross (EIRNS) – 3. august 2024

Den forfærdelige udsigt til nært forestående krigshandlinger bør skræmme enhver med et klart syn på verden. Kun et enormt gode kan modvirke den ideoende ondskab i den nuværende situation.

Mordet på Hamas' leder og forhandler Ismail Haniyeh i Teheran den 31. juli sender to budskaber: Israel er ikke interesseret i at forhandle om en fredsaftale, og de er villige til at begå et mord midt i Teherans hovedstad. Ligesom Israels angreb i april på en iransk diplomatisk facilitet i Damaskus, Syrien, er dette mord en provokation: Det er *beregnet* til at fremkalde et svar fra Iran, som derefter vil blive behandlet, som om det var et nyt, uprovokeret angreb.

I en optræden på "Dialogue Works" advarede den tidligere CIA-analytiker Larry Johnson om, at USA ser ud til at være klar til at støtte Israels optrapning af krigen mod Iran, som kan opsluge regionen og verden i hurtigt stigende krigsførelse.

Lad os sætte mordet ind i en sammenhæng:

Den 24. juli rejste Israels premierminister Benjamin Netanyahu til Washington, hvor han talte til en samlet kongres og modtog klapsalver og stående bifald med en begejstring, der ville gøre selv en nordkoreansk leder misundelig.

Den 29. juli stormede højreorienterede israelske galninge to fængsler for at befri soldater, som var blevet tilbageholdt efter rapporter om, at de torturerede og voldtog

palæstinensiske fanger.

Selv om der blev udtrykt en vis bestyrtelse på et regeringsmøde, forblev angrebet på militære installationer ikke kun ustraffet, men faktisk rost af medlemmer af det israelske kabinet, hvilket rejser spørgsmål om, hvem der styrer staten, og om retsstatsprincippet overhovedet betyder noget.

Den 31. juli blev Haniyeh dræbt i Teheran i IRGC's gæstehus, hvor han boede under sit besøg i forbindelse med indsættelsen af den nye præsident, Masoud Pezeshkian.

"De, der står bag dette politiske mord, må have indset, hvor farlige konsekvenserne kan være for hele regionen," sagde den russiske diplomat Dmitry Polyanskij til FN's Sikkerhedsråd på dagen for angrebet. "Sådanne forsøg på at trække Iran ind i en regional konfrontation har en tendens til at destabilisere den i forvejen højspændte atmosfære i regionen. Den ondskabsfulde praksis med målrettede drab på højt profilerede politiske og militære personer bringer Mellemøsten på randen af en krig i hele regionen." Repræsentanter for BRIKS-medlemmerne, Kina og Brasilien, kom også med udtalelser.

Valget af Haniyeh som mordoffer gør det klart, at målet er selve fredsforhandlingerne, og at man dermed skyder budbringeren. Medierapporter fra et israelsk kabinetsmøde fortæller historien om frustrerede forhandlere og en uforsonlig premierminister.

Iran beskyldte straks USA for at være medskyldig i mordet.

USA's påstande om, at de ikke kendte til det planlagte drab, er svære at få til at stemme overens med den prompte reaktion for at styrke Israels ønske om en udvidet krig: Senator Lindsey Graham introducerede den 31. juli en fælles resolution, der gav tilladelse til et angreb på Iran på baggrund af landets udvikling af et atomvåben.

Den 1. august ringede præsident Biden til Netanyahu for at

rette hårde henstillinger til ham ... og sende yderligere militære styrker. Pentagon arbejdede hurtigt og meddelte den 2. august "justeringer af USA's militære holdning, der skal forbedre USA's styrkebeskyttelse og øge støtten til Israels forsvar" i form af udstationering af militært udstyr og tusindvis af ansatte i de væbnede styrker.

Verden ser nu på Iran for at se, hvordan landet vil reagere. Larry Johnson mener, at svaret vil være mere omfattende end det, der fulgte efter angrebet på anlægget i Damaskus i april. Dengang sendte Iran hundredvis af droner og missiler af sted mod israelske militæranlæg, og næsten alle blev skudt ned. Vil Iran handle på samme måde i dag? Er verden virkelig afhængig af, at Iran udviser tilbageholdenhed efter et angreb på sit eget territorium på selve dagen for præsidentens indsættelse? Vil Israel angribe Iran forebyggende? Situationen er klar til at eksplodere, og enhver gnist kan betyde enden.

Som om den umiddelbare trussel ikke var nok, så overvej konsekvenserne af den fælles erklæring fra USA og Tyskland den 10. juli, som blev udsendt i forbindelse med NATO-topmødet. Den korte erklæring lyder i sin helhed:

"USA vil begynde episodiske udstationeringer af de langtrækkende affyringskapaciteter i sit såkaldte Multi-Domain Task Force i Tyskland i 2026 som led i planlægningen af en varig udstationering af disse kapaciteter i fremtiden. Når de er fuldt udviklede, vil disse konventionelle langtrækkende affyringsenheder omfatte SM-6, Tomahawk og hypersoniske våben under udvikling, som har betydeligt længere rækkevidde end de nuværende landbaserede affyringsenheder i Europa. Udøvelsen af disse avancerede kapaciteter vil demonstrere USA's engagement i NATO og dets bidrag til europæisk integreret afskrækkelse."

Placeringen af hypersoniske langdistancemissiler i Tyskland kan efterlade Moskva med kun tre eller fire minutters advarsel om et atomart angreb, advarede MIT-professor Ted Postol, som sammenlignede det med en ny Cuba-krise, men en, som det måske

ville være umuligt at komme sig over. "Det er virkelig vanvittigt," sagde han.

Postol har ret.

Men hvordan ville *sund fornuft* se ud i dag?

Årsdagene den 6. og 9. august for atombomberne over Japan i 1945 giver mulighed for meningsfuld refleksion.

"Jeg er helt overbevist om, at menneskeheden er i stand til at tænke fornuftigt!" udbrød Helga Zepp-LaRouche på Den Internationale Fredskoalitions møde den 2. august. "Vi er den intelligente art; vi har produceret en utrolig rigdom af opdagelser. Vi har bragt menneskeheden op fra et meget lavt niveau af befolkningstæthed på måske 1 million mennesker på planeten, og nu er vi 8 milliarder. Tænk hvis hver af disse 8 milliarder, hvis de udvikles ordentligt, kunne blive et geni som Beethoven, Einstein, Konfucius og så mange andre store begavelser. Jeg tror på kraften i den menneskelige arts kreativitet, at vi er på nippet til enten at ødelægge os selv eller skabe en orden, som gør det muligt for hvert eneste land på planeten at overleve, hvis vi bliver enige om begrebet suverænitet og lighed for alle disse lande.

"Så selv om det ser meget desperat ud lige nu, tror jeg, det er meget vigtigt at fastholde denne vision om, hvor vi skal hen for at løse disse problemer..."

Menneskearten er helt unik blandt alt kendt liv, og dens økonomiske, sociale og øvrige organisation bør afspejle denne menneskelige karakter. Uendelige fremskridt – videnskabelige, økonomiske, kulturelle og moralske – er vores sande skæbne. Ved for altid at overvinde menneskehedens oligarkiske ungdomsfase kan vi nå frem til en fremtid i stjernerne og bygge en bedre morgendag, i stedet for at kæmpe om de ressourcer, der er skabt af fortidens gerninger.

Mere end tusind byer er vært for demonstrationer den 6.

august. Deltag i en af dem. Og organisér for at det næste møde i Den Internationale Fredskoalition den 9. august bliver et rigtigt gennembrud. Kom til den diskussion forberedt med rapporter om jeres aktiviteter og en vilje til at forpligte jer til at handle.

Verden som helhed, gennem FN selv, kan agere via Generalforsamlingen under FN's resolution 377, "Uniting for Peace". LaRouche-bevægelsen arbejder på at fokusere en sådan indsats.

Foto: Creative Commons

Er det sidste udkald for at stoppe tredje verdenskrig?

Ikke korrekturlæst

DENNIS SMALL

1. august 2024 . EIRNS

Da Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche tilbage i midten af juni i år udtalte, at de næste 4-5 måneder op til det amerikanske præsidentvalg den 5. november "vil være – efter min mening – helt afgørende for, om vi ender i Tredje Verdenskrig, eller om vi kan gå over til et nyt paradigme", var der måske mange, der mente, at hendes prognose var overdrevet eller overvurderet.

Den 9.-11. juli mødtes NATO's statsoverhoveder i Washington D.C. og meddelte, at ingen nation eller politisk leder ville

få lov til at stå i vejen for det angloamerikanske etablissemments ønske om krig mod Rusland og Kina.

Den 13. juli blev præsidentkandidat Donald Trump næsten myrdet i Butler, Pennsylvania, ved hjælp af skandaløse sikkerheds mangler udført af Secret Service selv.

Den 24. juli talte Israels premierminister Benjamin Netanyahu til en fælles samling i den amerikanske kongres og fik over 50 stående bifald for sin opfordring til optrapning af Israels kampagne med den brændte jord for at udslette Palæstina – og alle palæstinensere – og for at udvide krigen til Iran med direkte amerikansk involvering.

Den 30. juli udførte Israel et målrettet mord på den øverste Hizbollah-kommandant Fuad Shukr i Libanon og truede også med en omfattende invasion af landet – for derefter at give det Gaza-behandlingen.

Og den 31. juli udførte Israel – med tydelig opbakning fra "Biden"-administrationen – endnu et målrettet mord, denne gang på Ismail Haniyeh, Hamas' øverste politiske leder og chefforhandler for en aftale om våbenhvile og frigivelse af gidsler, som havde deltaget i præsidentens edsaflæggelse i Teheran, Iran. Målet med angrebet er at fremkalde en voldsom gengældelse fra Iran og udvide krigen til en omfattende konflikt. Med amerikanske krigsskibe på vej til regionen og forsvarsminister Lloyd Austin, der har meddelt, at det amerikanske militær er klar til at forsvare Israel, hvis det bliver angrebet, er den strategiske pistol spændt og klar til at blive affyret med et øjeblikks varsel.

Verden står faktisk på randen af en generel atomkrig mellem USA og Rusland – præcis som Helga Zepp-LaRouche har advaret om.

En anden, mindre bemærket, men lige så afgørende front i den samme globale kamp er den finansielle og økonomiske krigsførelse, der føres mod lande, som enten er en del af

BRIKS eller har erklæret deres hensigt om at tilslutte sig BRIKS – det globale alternativ, der organiseres som erstatning for det bankerotte finanssystem i City of London og Wall Street. Argentina, Etiopien, Egypten, Sydafrika, Bangladesh, Brasilien og nu det kaotiske Venezuela er blevet ramt af finansiell krigsførelse og sanktioner samt farverevolutionære destabiliseringsoperationer i et desperat forsøg på at sikre, at topmødet i BRIKS i Kazan i Rusland den 22.-24. oktober bliver saboteret.

Overvej, hvor sårbare de fleste udviklingslande er over for sådanne operationer. Ifølge en rapport, der blev offentliggjort den 31. juli af Debt Relief International, er den gennemsnitlige gældsforpligtelse på udviklingslandenes budgetter rekordhøj, nemlig 42,2 % af de samlede udgifter. Med andre ord skal disse lande betale næsten *halvdelen* af hele deres statsbudget som afgift til det konkursramte finanssystem i City of London og Wall Street, før de kan bruge en eneste krone på sundhed, uddannelse, fattigdomsbekæmpelse, infrastruktur og andre nødvendige programmer. For slet ikke at tale om derivatkræftens overtagelse af hele det globale finanssystem, som nu beløber sig til ca. 2,1 billioner dollars.

En sådan situation kan og vil ikke vare ved. Den Globale Majoritet har gjort det klart, at fem århundreders kolonialisme er forbi, og at en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er under opbygning. Vil Vesten tillade London og NATO at insistere på at gå i krig for at forsøge at stoppe denne proces og redde Wall Street, eller kan vi få fornuften til at sejre?

Helga Zepp-LaRouche fortalte et internationalt webcast-publikum den 31. juli om sit begreb bag opfordringen til at danne et Fornuftens Råd:

“Folk er nødt til at have modet til at træde frem og sige: Vi står på randen af en afgrund af ødelæggelse af alt, og derfor tilbyder vi et andet sæt politikker. Og det kræver mod.... Vi er

nødt til at gå tilbage og genoplive de bedste traditioner i den europæiske civilisation, som er den gamle græske tradition med Sokrates og Platon, de store tragediedigtere, nogle af de store billedhuggere, selve ideen om det gode, det smukke og sandheden som én, som var en af kerneideerne i den periode. Og hvordan den idé blev genoplivet i den italienske renæssance, den gyldne renæssance i det 15. århundrede, som overvandt den mørke middelalder i det 14. århundrede, hvilket var et af de gigantiske bidrag, der virkelig lagde grundlaget for den europæiske civilisation i de følgende 600 år.”

Rapport fra den amerikanske kongres kræver øget krigskapacitet; Kina forpligter sig til øget udviklingskapacitet

Ikke korrekturlæst.

MARCIA BAKER

Den 30. juli 2024 .

EIRNEWS. I går blev en rapport, der opfordrer til yderligere amerikansk militær oprustning, udgivet af Kommissionen for den nationale forsvarsstrategi, der blev nedsat af Kongressen i 2022. Efter at have fastslået, at det nuværende sikkerhedsmiljø er farligere end den kolde krig, opfordrer rapporten til en hurtigere og større amerikansk militær opbygning end den, der allerede er i gang, fordi USA ellers

vil tabe en fremtidig konflikt med Rusland og Kina. »Der er påtrængende brug for et tværpolitisk krav om våben, så USA kan foretage de store ændringer og betydelige investeringer nu i stedet for at vente på det næste Pearl Harbor eller 9/11,« hedder det.

Dette vanvittige verdensbillede, som tilbydes af de talsmænd for konsensus i Washington, der har udarbejdet rapporten, står i klar, grundlæggende modsætning til det syn på økonomisk udvikling og fred, som i de seneste dage har kunnet ses i de overvejelser og politikker, der udtrykkeligt er blevet fremsat under processen i det Kinesiske Kommunistpartis Centralkomité (CPC) tredje plenum den 15.-18. juli. Den 21. juli offentliggjorde præsident Xi Jinping sin egen »forklaring« på politikkerne i et 10-siders dokument. Heri talte han om Kinas materielle, videnskabelige og kulturelle udvikling og om nationale partnere. Den 26. juli ledede Xi et møde med eksperter uden for CPC for at fremme målene.

I dag mødtes ledelsen af CPC, igen under Xis ledelse, for at fokusere på, hvordan det positive perspektiv kan føres ud i livet.

Global Times bragte i sin dækning af dagens CPC-møde kommentarer fra Helga Zepp-LaRouche, en af de førende internationale organisatorer for fred gennem udvikling, om, hvor vigtig den kinesiske forpligtelse til udvikling er for verden. Hun tog initiativ til Den Internationale Fredskoalition for lidt over et år siden. *Global Times* skriver under overskriften »CPC Leadership Sets Out Economic Priorities for H2 2024«, at »Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af den tyskbaserede politiske og økonomiske tænketank Schiller Instituttet, fortalte *Global Times*, at den økonomiske udviklingsplan, som CPC-ledelsen har fremlagt, har lagt grunden til Kinas øgede produktivitet og teknologiske gennembrud. Hun udtrykte stærk optimisme om, at verdens næststørste økonomi vil opretholde sin genopretning af momentum i år og kanalisere en oplevelse af vedholdenhed og

sikkerhed til det Globale Syd.”

Den nye amerikanske rapport om opbygning af forsvaret opfordrer også til internationalt samarbejde, men om våben. Fordi den amerikanske industribase ikke kan håndtere opgaven, er samarbejde med allierede om ammunition på sin plads. Når man ser på detaljerne i den virkelige verden, udspiller dette sig som en Hollywood-komedie i kategori C. Sjovt, hvis det ikke var så dystert.

Se f.eks. på stålsektoren i USA: Stålproduktionen – som er afgørende for både våben og udvikling – har været faldende pr. indbygger i USA og har i årevis ligget på samme niveau, når det gælder den absolutte tonnage. For at støtte det, der er tilbage af amerikansk stålkapacitet, er Japans Nippon Steel Corp. tæt på at afslutte en overtagelse af United States Steel Corp. til 15 milliarder dollars, det Pittsburgh-baserede ikoniske symbol på amerikansk produktion. Handlen er under føderal behandling.

Hvem har Nippon hyret som konsulent for at få aftalen i hus? Mike Pompeo! Deadline er ved årets udgang. Således arbejder en berygtet Trump-støtte for MAGA – Make America Great Again – på at afhænde amerikansk stålkapacitet til Japan.

Multinationale industrielle/finansielle »samarbejder« som dette frasalg er præcis den globale NATO-model, hvor man i fællesskab ødelægger økonomier i krigsberedskabets navn for at »gøre globaliseringen stor igen«. Udenrigsminister Blinken og forsvarsminister Austin gør deres del i denne uge i Indo-Stillehavsområdet. I dag annoncerede de i Filippinerne en donation på 500 millioner dollars til Manilas militær. I mellemtiden fortsætter dødstallene og umenneskeligheden under krigsførelsen i Sydvestasien, Ukraine og andre steder som følge af det malthusianske krigsførelsesparadigme.

I aften kommer der rapporter om konsekvenserne af de israelske forsvarsstyrkers (IDF) angreb på Beirut, der optrappede

kampene i Israel-Libanon-regionen. I går aftes ringede Irans nye præsident Masoud Pezeshkian til den franske præsident Emmanuel Macron for at advare mod optrapning fra Israels side.

Zepp-LaRouche opfordrer vedvarende sammen med sine medarbejdere til, at et Fornuftens Råd tager form internationalt for at gribe ind og vende denne dommedagsretning. Der er enkeltpersoner, der taler ud. For eksempel udtalte den franske general Daniel Schaeffer (pensioneret) sig i juli til fordel for den ungarske premierminister Viktor Orbáns fredsmision. Schaeffer har fungeret som Frankrigs forsvarsattaché i Kina og andre lande.

Nu er det tid til at stå sammen om at sige fra og tage alle mulige nødvendige skridt.

Foto: National Defense Strategy report

Kinas udenrigsminister Wang Yi og Ukraines Kuleba mødes for at diskutere fredsforhandlinger

BILL JONES, EIRNS

den 24. juli 2024

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var vært for Ukraines udenrigsminister Dmytro Kuleba den 23. juli i den sydlige by Guangzhou. Under deres diskussioner, som var meget hjertelige, sagde Kuleba, at Ukraine er villig til at indgå i dialog og forhandlinger med Rusland, og at sådanne forhandlinger bør

være rationelle og substantielle med det formål at opnå en retfærdig og varig fred, ifølge erklæringen fra Mao Ning på hendes udenrigsministeriums pressekonference i dag. Kuleba sagde, at Ukraine havde »nøje studeret« den »sekspunkts-konsensus«, som Kina og Brasilien nåede frem til i maj om den politiske løsning på den ukrainske krise.

Uanset hvad det måtte betyde, er Ukraine opsat på at bevare Kina »tæt på«. Kuleba gentog sin støtte til Kina i Taiwan-spørgsmålet og sagde, at landet vedvarende ville holde fast i ét-Kina-princippet. Han udtrykte også anerkendelse af den »positive og konstruktive rolle«, som Kina spiller for at fremme fred og opretholde den internationale orden. Kina leverer både korn – den største leverandør til Ukraine – og humanitær hjælp til Ukraine, og vil være medvirkende, når tiden kommer til at genopbygge Ukraines krigshærgede økonomi.

Wang Yi beskrev, at Kina og Ukraine etablerede et strategisk partnerskab for mere end et årti siden, og Ukraine var et af de første lande, der støttede og deltog i den fælles opbygning af »Bælte- og Vej-Initiativet«. Vi må fortsætte på grundlag af gensidig respekt og fremme et gavnligt samarbejde, sagde Wang. De to lande er nødt til at se forholdet i et langsigtet perspektiv og fremme en sund og stabil udvikling af forholdet mellem Kina og Ukraine, sagde Wang.

Den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyj rapporterede i en video, der i går blev lagt ud på hans Telegram-konto, at han havde fortalt den besøgende kardinal Pietro Parolin, Vatikanets statssekretær: »Jeg tror vi alle forstår, at vi er nødt til at afslutte krigen, selvfølgelig så hurtigt som muligt, for ikke at miste menneskeliv,« ifølge *ThePaper*.

Foto: mfa.gov.ua

Bag initiativet for fred: Udvikling!

DENNIS SMALL, EIRNS

Den 24. juli 2024

Kina spiller en overordentlig stor rolle i de nuværende globale diplomatiske bestræbelser på at skabe fred i de forskellige krigshærgede områder rundt om i verden, som hver især kunne optrappes til en atomar konfrontation hurtigere, end de fleste bryder sig om at forestille sig.

Efter tre dages intense samtaler i Beijing i denne uge med 14 fraktioner af den palæstinensiske modstandsbevægelse, var den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i stand til at udarbejde en aftale om at have en fælles tilgang til en tretrinnsproces for at skabe fred i regionen og bevæge sig mod en palæstinensisk stat. Håbet er at skabe en fredsaftale med Israel og dets beskyttere for hele den sydvestasiatiske region.

Umiddelbart efter mødtes Wang den 23. juli i Guangzhou med den besøgende ukrainske udenrigsminister, Dmytro Kuleba, som erklærede, at »Ukraine er klar og villig til at indgå i dialog og forhandlinger med Rusland ... med det formål at opnå en retfærdig og varig fred.« Kuleba tilføjede, at Ukraine havde »nøje studeret den seks-punkts konsensus«, som Kina og Brasilien var nået frem til om en politisk løsning på krigen i Ukraine. Samtidig var Vatikanets statssekretær, kardinal Pietro Parolin, i Kiev, hvor han mødtes med den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyj, som udtalte: »Jeg tror, vi alle forstår, at vi er nødt til at afslutte krigen så hurtigt som muligt, selvfølgelig for ikke at miste menneskeliv.«

Wang var forsigtigt optimistisk omkring denne udvikling og bemærkede, at »for nylig har både Ukraine og Rusland i varierende grad sendt signaler om vilje til at forhandle.«

Hvis der skal være ægte fred for det torturerede Gaza, vil det kræve en hurtig genopbygning og udvikling af hele regionen, efter de retningslinjer der er angivet i LaRouches Oase-Plan. Det er kun Kina og dets allierede i BRIKS, der er i stand til at iværksætte et så massivt udviklingsprojekt.

Genopbygningen af et neutralt, afnazificeret Ukraine – som allerede har mistet over en halv million mennesker, herunder ungdommens blomster, til NATO's blodige krig mod Rusland – vil også have brug for massive input til energi, transport og anden infrastruktur som en del af Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Ligesom sammenbruddet af det transatlantiske finanssystem ligger bag Vestens krigsfremstød, er initiativet for udvikling – og det håb, den bringer med sig – det eneste grundlag for en varig fred. Det kinesiske kommunistpartis netop afsluttede tredje plenarforsamling vedtog et topstyret fokus på videnskabelig og teknologisk innovation som grundlag for økonomisk vækst, ikke kun for Kina, men også for dets internationale partnere. Denne politik afspejles symbolsk i Kinas forpligtelse til at udvikle den første industrielle prototype af en fusionsreaktor inden 2035 med et mål om storstilet kommerciel produktion af fusionsenergi i stor skala inden 2050.

Det er et mål, som USA selv kunne have indfriet, hvis det blot havde forpligtet sig til at udvikle atomar energi i stil med Manhattan-projektet, som Lyndon LaRouche i over 50 år insisterede på var afgørende. Faktisk er navnet »LaRouche« næsten synonymt med »fusionsenergi« rundt om i verden, f.eks. i USA, hvor han og hans medarbejdere etablerede Fusion Energy Foundation i 1974.

Det er ikke for sent. Det politiske, valgmæssige, økonomiske og institutionelle kaos, der skyller ind over Vesten som en flodbølge, åbner op for muligheder for grundlæggende forandringer, selv om det udgør den største fare.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche italesatte denne udvikling i sit ugentlige Dialogue-webcast den 24. juli:

“Hvis disse to budskaber [fra Ukraines præsident og udenrigsminister] rent faktisk holder, kan det være den længe håbede afslutning på denne krig. Der skal stadig tages mange skridt, men jeg synes, det er yderst lovende, det er ekstremt håbefuldt. Det faktum, at dette sker med Kinas mægling, er meget indlysende, og jeg vil ikke negligere den rolle, som Ungarns premierminister Orbáns diplomatiske mission spillede«, da han rejste til Kiev, Moskva, Beijing og Mar-a-Lago tidligere på måneden. »Det havde stor betydning for bestræbelserne på at få gang i forhandlingerne om at afslutte krigen.«

»Jeg vil blot sige, at dette er meget gode nyheder,« forklarede Zepp-LaRouche, »og det beviser bare, at de mennesker, der gik helt amok i EU – som Ursula von der Leyen, som forsøgte at straffe premierminister Orbán – de har vist sig at være helt forkerte. Kinas rolle som mægler bør ikke undervurderes.”

Zepp-LaRouche fortsatte: “Jeg mener, at Kinas rolle i alle disse tilfælde er yderst mærkbar og positiv, og det viser igen, hvor absolut forkert NATO-erklæringen fra det nylige NATO-topmøde i Washington var, som beskrev Kina som en udfordring for den euro-atlantiske sikkerhedsorden. De burde virkelig revidere deres tankegang, for Kina gør noget vigtigt og positivt i flere dele af verden, og NATO er på det forkerte spor. Men i betragtning af, at disse mennesker sidder på den højest mulige hest, kræver det nogle flere beskeder, før de forstår det.”

Hun konkluderede: “Det gør mig bare meget håbeful, fordi Schiller Instituttet og jeg har kæmpet for, at man i atomvåbnenes tidsalder ikke kan have krig som en måde at løse konflikter på; diplomati og forhandlinger er den eneste vej at gå. Den seneste udvikling viser virkelig, at der forhåbentlig

er nok fornuftige mennesker til at undgå en atomkrig, før det er for sent ... jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn for hele menneskeheden.”

Foto: CGTN

Opfordring til at skabe et Fornuftens Råd

af Helga Zepp-LaRouche (EIRNS) – 23. juli 2024

Følgende erklæring blev skrevet af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition (IPC), den 23. juli 2024. Den stilles til rådighed for udbredt distribution af IPC og dens samarbejdspartnere over hele verden.

Når man bedømmer udsigterne fra det nylige NATO-topmøde i Washington, som definerede Rusland som den »mest betydningsfulde og direkte trussel«, Kina som en »systemisk udfordring for den euro-atlantiske sikkerhed« og generelt et perspektiv om et globalt NATO, er der tilsyneladende ikke længere plads til diplomati og dialog som middel til at løse konflikter. Med de mange optrapninger vi ser rundt omkring i verden, fra Ukraine til Sydvestasien eller Indo-stillehavsområdet, har hver af disse potentiale til at udvikle sig til en global atomar konflikt inden for kort tid.

Alle de værdier, som man engang hyldede så inderligt, »demokrati«, »menneskerettigheder«, »ytringsfrihed« og mange andre, er blevet udhulet af dobbeltmoral, som er tydelig for hele verden. For at opsummere: Verdenssamfundet oplever en dyb civilisatorisk og kulturel krise, som der skal gøres noget

ved.

Der er forskellige fredsinitiativer, fra pave Frans, som tilbød sin mægling i krigen i Ukraine, til den kinesiske fredsplan i samarbejde med Brasilien, til initiativet fra flere afrikanske ledere, til præsident Erdogan fra Tyrkiet og andre. Men så længe de ledende institutioner i Vesten holder fast i målet om, at Rusland skal påføres et »strategisk nederlag«, som nu er officiel EU-politik, er diplomati og dialog bandlyst.

Der er en akut fare for, at verden kan blive splittet i to separate blokke, det kollektive Vesten på den ene side, og nationerne i den Globale Majoritet på den anden. Hvis det sker, kan vi ikke bare se en ny udgave af Den kolde Krig, økonomisk afkobling og enorme følgevirkninger og tilmed sammenbrud, men det kan også føre til en global atomkrig, som kan udslette alt liv på jorden.

Det ser ud til, at de nuværende magthavere har glemt deres forældres og bedsteforældres forfærdelige erfaringer med to verdenskrige, og at de lærte den smertelige lektie, at ingen vinder i en verdenskrig. Det faktum, at der ikke længere synes at være plads til diplomati og konfliktløsning gennem dialog, bør forfærde enhver, der tænker over, hvad effekten af en global atomkrig vil være.

FN har måske brug for en reform, men det er stadig den eneste mulighed for at bringe alle nationer sammen. Når dets institutioner udhules, får jungleloven overtaget. Kun nogle lande respekterer i øjeblikket FN-pagten, mens andre hævder, at de er de udvalgte, som skal lede en udefineret regelbaseret orden, som dog ikke ledes retssikkerhedsmæssigt, men ledes med retsregler, der bruges vilkårligt, hvor det synes at passe ind.

I alle lande er der kloge mænd og kvinder, for det meste fra ældre generationer, som ser på den nuværende verdenskrise med stor bekymring, og som kan og skal bruge deres viden og ekspertise til at rådgive og udvikle muligheder for, hvordan

menneskeheden kan komme ud af denne krise og ind på en bedre vej til en sikker fremtid.

Vi opfordrer derfor ældre statsmænd, religiøse ledere, tidligere diplomater og folkevalgte, pensionerede militære og andre civile ledere – fra alle nationer – til at træde frem og oprette et Fornuftens Råd for at udforske potentialet for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som kan tage hensyn til interesserne i hvert enkelt land på planeten.

Der er fortilfælde for en sådan tilgang fra forskellige tider og under forskellige omstændigheder, og de kan give os en antydning om, hvad der må gøres i den nuværende krise. For blot at nævne nogle få eksempler: Kirkerådet i Firenze, som forenede den kristne kirke, i det mindste for en stund; den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen og lagde fundamentet for etableringen af folkeretten; og den sydafrikanske sandheds- og forsoningskommissionen, som fandt måder at overvinde sårene efter apartheid på.

Disse eksempler bør tjene som inspiration til at komme med nye og dristige ideer til oprettelsen af et Fornuftens Råd i dag, der samler alle de moralske og intellektuelle reserver, som menneskeheden har på nuværende tidspunkt, for at få verden væk fra afgrundens rand.

Foto: Hert Niks / Unsplash

Nemesis: Et Fornuftens Råd mod modgang

Nemesis: Et Fornuftens Råd mod modgang
af Dennis Speed (EIRNS) – 21. juli 2024

"Erfaringens visdom burde fortælle os, at krig er forældet. Der kan have været en tid, hvor krig tjente som et negativt gode ved at forhindre spredning og vækst af en ond kraft, men den meget destruktive kraft af moderne krigsvåben eliminerer selv muligheden for, at krig længere kan tjene som et negativt gode. Og derfor, hvis vi antager, at livet er værd at leve, hvis vi antager, at menneskeheden har ret til at overleve, så må vi finde et alternativ til krig..." –Martin Luther King, Juleprædiken, 24. december 1967

Krigspartiet har ikke haft den uge, som det havde planlagt. Fra de olympiske "universets herrers" synspunkt går tingene ikke, som de "burde"; 2024 er på vej til at blive lige så turbulent og potentielt revolutionært som 1968 i verdenspolitikken. Vil vi nu endelig lykkes med at vende den globale tragedie fra 1968? Ligesom dette, år er det der sker i de resterende uger og måneder "uforudsigeligt" for de fleste. Hvad der med sikkerhed kan siges er dog, at dette års handlinger – og udeladelser – vil give genlyd gennem de kommende årtier, ligesom 1968 har gjort, helt frem til nu, hvor sønnen til en af det års myrdede lige nu stiller op til den samme position, som hans far søgte.

Fra det tætte, men mislykkede attentatforsøg mod den tidligere præsident Donald Trump til Joe Bidens modvillige, vrede abdikation af hans forvirrede præsidentkandidatur, er der nu sat spørgsmålstegn ved alle de arrangementer, som NATO-medlemmerne troede, de majsommeligt havde flikket sammen i sidste uge med de primitive i Washington for evig krig. En meme cirkulerede umiddelbart efter søndagens meddelelse om, at Biden ikke ville stille op, hvilket fanger "tidsånden." Det viste apokryfe tekstbeskeder, der blev sendt til Bidens telefon fra Ukraines Zelenskyj. Første besked: " Svar venligst!!!!" Anden besked: "Jeg er bange." Tredje besked: "Mine penge kommer stadig, ikke sandt?" Den fjerde besked viser kun 52 ubesvarede opkald fra Zelenskyj til Biden på 45 minutter.

Men hvad skal vi gøre, os, der tror, at menneskeheden var "født til det, der er bedre"? Helga Zepp-LaRouche har foreslået, at et Råd for Fornuft bliver dannet i den transatlantiske verden som en uofficiel, men effektiv samtalepartner med nationerne i det Globale Flertal. "Kolonialismen er slut!" er den glade udsigt, der informerer tankegangen hos milliarder på planeten. Afslutningen på en fremvoksende Tredje Verdenskrig – nu kæmpet på to fronter, Sydvestasien og Ukraine, snart udvidet til Iran, og derefter Taiwan, hvis NATO's galninge og snigmordere får deres vilje – er det umiddelbare "punkt på dagsordenen" for menneskeheden, inklusive for det amerikanske præsidentvalg. Det må være vores eneste orientering.

Dette betyder ikke, at vi vil ignorere de fysisk-økonomiske realiteter af, hvad der må gøres på verdensplan. Tværtimod anerkender vi, at de faldefærdige stater i de transatlantiske økonomier og den håbløse, ubetalelige gæld i "Casino Mondial", som er "zombie-dollar" i det globale pengesystem, er den drivende kraft for krig. Avanceret teknologisk og økonomisk udvikling kan faktisk ikke adskilles fra den "politiske løsning" i noget krigsteater. Oase-planen, der oprindeligt blev foreslået af Lyndon LaRouche for Israel, Palæstina og hele Sydvestasien, er nu, under de nuværende forhold, en virtuel skabelon for indholdet af næsten alle former for forhandlinger, der bør gennemføres mellem USA og det Globale Flertal.

Dette er et centralt strategisk punkt. Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin gjorde det klart i deres Fælleserklæring den 4. februar 2022: "Parterne modsætter sig yderligere udvidelse af NATO og opfordrer den Nordatlantiske Alliance til at opgive sine ideologiserede koldkrigs-tilgange, respektere suveræniteten, sikkerheden og interesserne for andre lande, mangfoldigheden af deres civilisatoriske, kulturelle og historiske baggrunde og udvise en retfærdig og objektiv holdning til den fredelige udvikling af andre

stater.”

I et andet vigtigt afsnit af denne erklæring erklærede de, at: “Parterne opfordrer det internationale samfund til at skabe åbne, lige, retfærdige og ikke-diskriminerende betingelser for videnskabelig og teknologisk udvikling, intensivere den praktiske implementering af videnskabelige og teknologiske fremskridt for at identificere nye drivkræfter for økonomisk vækst.” Engang, under præsidentskabet af John F. Kennedy eller Franklin Delano Roosevelts Four Freedoms, ville disse have været holdninger, fulgt af konkrete handlinger, som det amerikanske præsidentskab ville have været stolte af at erklære og eksportere. Dette ville have været de handlinger, som verdens nationer ville have hilst velkommen, og nu ville byde velkommen fra USA, i stedet for det ondsindede. Vi kan ikke vente på, at nogen af de nuværende præsidentkandidater beslutter, at de vil gå i de sko. I stedet for det, må vi handle.

Mandag aften den 22. juli vil New Yorks uafhængige amerikanske senatskandidat Diane Sare og Bronx’ kongreskandidat Jose Vega, på vegne af ikke kun det næsten tabte syn på det amerikanske præsidentskab, men også det internationale Råd for Fornuft, foreslået af Helga Zepp-LaRouche, samle de fritænkende amerikanere, der tror, at de – ikke en politiker, milliardær eller dommer – er den endelige myndighed og den første årsag til selvstyre. En sådan proces vil gøre krigspartiet og dets afledte Internationale Snigmordsbureau lige så utilfredse i fremtiden, som de er i dag.

Foto: Wikimedia Commons

Diplomati: Tidevandet skifter i menneskehedens anliggender

Dennis Speed, EIRNS

17. juli 2024

»Der er et tidevand i menneskers anliggender / som, når det tages med strømmen, fører til lykke; / indrømmet, hele deres livs rejse / er bundet i lavvandede områder og i elendighed. / På sådan et stort hav flyder vi nu, / og vi må følge strømmen, når den er til gavn, / eller miste vores foretagende.« / Shakespeare, Julius Cæsar, 4. akt, 3. scene.

Vi vil gerne henlede opmærksomheden på de to første punkter i afsnittet »Ledende udviklinger« nedenfor. De viser, hvordan en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur både foreslås og allerede finder sted og involverer fredskræfter, der trodser anglofærens krigeriske »guder fra Olymphen«.

»Prometheus«-tænkende institutioner og enkeltpersoner trodser med succes de farlige, men dødsmerkede guder i det forældede NATO og den fallerede City of London/Wall Street. De kan hyle og skrike, som EU gør over for Ungarns Viktor Orbán, men der er intet, de kan tilbyde eller gøre for at stoppe historiens gang, bortset fra en atomar »Ragnarok«. Hvordan skal vi sætte ind for at stoppe dette? Et »ældreråd« i Anglofæren – dem, der ikke har glemt diplomati og forhandling, eller hvordan man tænker – må gribe dette flygtige øjeblik, hvor fred endnu er mulig, og råbe højt og i kor: »Ikke mere krig!«

Var det Global NATO's internationale snigmordsbureau, der skød på Donald Trump – og ramte ved siden af? Var det den samme gruppering, som kun to måneder tidligere havde skudt og næsten dræbt Slovaakiets premierminister Robert Fico? Er snigmord den måde, som City of London og Wall Streets finansielle interesser, for hvem NATO blot er en politimand, har tænkt sig

at »Trump-sikre« NATO på? Der er mange spørgsmål og mange spekulationer. Men hvis vi ser bort fra de distraktioner og blindgyder, der i øjeblikket præger de mange menneskers sind, så lad os se på resultaterne af det, der er sket i løbet af de første 15 dage af juli måned.

Viktor Orbán, Ungarns premierminister, gav et netop offentliggjort interview til Financial Times om sit møde med Donald Trump den 11. juli. Det møde fulgte efter Orbáns møde med Volodymyr Zelenskyj den 2. juli, hans møde med Vladimir Putin den 5. juli og hans møde med Kinas Xi Jinping den 8. juli. FT rapporterede, at »Donald Trump hurtigt vil kræve fredsforhandlinger mellem Rusland og Ukraine, hvis han vinder det amerikanske præsidentvalg i november, og han har udviklet »velbegrundede planer« for at gennemføre det, har Ungarns Viktor Orbán hævdet efter private drøftelser med den republikanske kandidat. Det perspektiv betyder, at EU bør genåbne den direkte diplomatiske kommunikation med Rusland og indlede forhandlinger på 'højt niveau' med Kina for at finde en fredelig løsning på krigen i Ukraine, sagde den ungarske premierminister i et privat brev til EU's ledere efter konsultationer i Moskva og Beijing.»

Derefter citerer FT Orbán direkte: "Vi kan ikke forvente noget fredsinitiativ fra [Trump] før valget. Jeg kan dog med sikkerhed sige, at han kort efter sin valgsejr ikke vil vente til sin indsættelse, men vil være klar til at fungere som fredsmægler med det samme."

Et andet aspekt af mødet den 11. juli, som ikke blev rapporteret af FT, og som i lyset af de seneste begivenheder er lige så vigtigt, er blevet fortalt af Orbáns politiske direktør, Balázs Orbán (ingen relation), som også var til stede ved den middag i Mar-a-Lago, som Donald Trump holdt med Viktor Orbán. Ved den lejlighed diskuterede premierministeren og den amerikanske ekspræsident blandt andet den »hidtil usete splittelse og opfordring til vold (som) finder sted i Amerika.« Orbáns politiske direktør bemærkede, at »Vesten

tydeligvis tror, at de er i krig med Rusland, og at alle midler er tilladt i krig. Med andre ord er enhver, der taler imod krigskonsensusen, den indre fjende, mod hvem alle midler er tilladt. Denne tilgang dominerer i den vestlige presse mod fredspolitikere, og det påvirker også Ungarn.”

To dage senere, i Pennsylvania, vendte Donald Trump hovedet, og katastrofen, direkte eller indirekte, skabt af det, som Georgiens premierminister Irakli Kobakhidze kalder »krigspartiet«, blev med nød og næppe afværget. Amerika er nu midlertidigt chokeret til selvrefleksion, fra lørdag den 13. juli, af » volden, som den voldshandling frembragte.« 2024 må være året, hvor amerikanerne beslutter sig for, om nødvendigt gennem masseaktioner, som Scott Ritter og andre har foreslået, at tvinge deres nation til at afstå fra volden i NATO's evindelige krige. »Men hvordan«, spørger »realisterne«, »skulle det nogensinde ske?«

For at gøre dette, må uafhængige kandidater til føderale embeder, som Diane Sare og Jose Vega i staten New York, der støtter den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouches løsninger for fysisk økonomi- såsom hans LaRouche Four Laws-føre kampagne for at fremme de oprindelige, antikonionale principper fra Den amerikanske Frihedskrig. Dette kan fungere, fordi netop disse principper i grove træk nu diskuteres og vedtages af nationer i det Globale Syd/Globale Majoritet, selv om de opgives af det engang så progressive »Vesten«. At gøre dette er at agere fra princippernes »bjergtop«, som Martin Luther King gjorde – ikke taktik, program eller endda politik, som det generelt opfattes.

For at illustrere, hvad vi mener med udtrykket »princip«, er her princip fire i Helga Zepp-LaRouches »Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur«: ”Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil er kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, må et af hovedformålene med den nye

internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at give adgang til universel uddannelse for alle levende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur er at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller diskuterer, og den eneste person, der kan opfylde dette, er geniet.”

Den offentlige debat, der involverer alle borgere i opbygningen af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, er netop den universelle uddannelse, der kan skabe betingelserne for geniets opblomstring, som det skete på kirkerådet i Firenze i 1439 gennem den geniale kardinal Nicholas af Cusa, en af de ukendte grundlæggere af Den amerikanske Frihedskrig. Dette, den principielle politik, politik fra Martin Luther Kings og Lyndon LaRouches bjergtop, er den eneste politik i praksis, den eneste »praktiske politik«, der, rettidigt, vil ruste os til at omgå den uendelige fejlberedning af den »gale, gamle, syge og døende« imperiale/koloniale æras atomare »Ragnarok«.

Foto: [orbtaimedia<https://unsplash.com/@orbtaimedia?utm_source=ghost&utm_medium=referral&utm_campaign=api-credit>](https://unsplash.com/@orbtaimedia?utm_source=ghost&utm_medium=referral&utm_campaign=api-credit) /
Unsplash<https://unsplash.com/?utm_source=ghost&utm_medium=referral&utm_campaign=api-credit>

Bag Orbáns ‘fredsmission’ er der en rolig, utrættelig normalitet

af David Shavin, EIRNS

16. juli 2024

Der er gået to uger, siden den ungarske premierminister Viktor Orbán overrumplede atlantisterne ved at lande i Kiev den 2. juli, på det der skulle blive den første af fem rejser på hans »fredsmission«. Det blev efterfulgt af møder i Moskva, Beijing, Washington og Mar-a-Lago. Tilsyneladende upåvirket af bureaukraterne i Bruxelles' skrig og skrål, afleverede han i går sit resumé til Charles Michel, formanden for Det Europæiske Råd. Budskabet var klart. Efter at have advaret om, at »intensiteten af den militære konflikt vil blive radikalt intensiveret i den nærmeste fremtid«, foreslog han, at EU skulle mødes med Kina om en fredskonference.

På den ene side har Kina allerede præsenteret EU og andre for deres 12-punkts fredsforslag, så hvad er det nye ved forslaget fra Ungarns premierminister? Hvor stor en forskel kan det gøre, at et medlem af EU og NATO bryder rækkerne og tilslutter sig Kinas initiativ?

Ud over Orbáns specifikke handlinger de sidste to uger, er det der plager atlantisterne, at Orbán ved, at der vil komme ramaskrig, og det har han tilsyneladende allerede taget højde for. Han bliver ved med at være klar i målet. I den henseende deler han tilgang med Kinas Xi Jinping. De ved begge, at de taler med vestlige ledere, som, hvis man skal være diplomatisk, har en vis grad af galskab; alligevel fortsætter de roligt og ufortrødent, som om alle er fuldstændig intelligente og af god vilje.

Det er værd at nævne, at Orbán ikke er fortaler for en geopolitisk plan, hvor Vesten drejer væk fra Rusland for derefter at omstille sig til et stort opgør med Kina. Orbán og Ungarn ønsker at være en del af de store infrastrukturprojekter i Bæltet & Vejen. Vestens afhængighed af en række pyramidespil har været drivkraften bag militaristiske geopolitiske planer, men det er ikke normalt.

Kina har lige rapporteret et rekordstort handelsoverskud i sidste måned på 99 milliarder dollars. Sidste år eksporterede

Kina industrivarer for 3,38 billioner dollars. Det er værd at bemærke, at i de fire kvartaler, der sluttede i marts 2024, nåede nye nettobanklån til industrielle låntagere seks gange sit tidligere højdepunkt, op til 614 milliarder dollars. Som New York Times udtrykte det, »har udlån til industrier næsten nøjagtigt erstattet de lån, der tidligere gik til ejendomssektoren.« Det vil sige, at da Kina stod over for den massive spekulative ejendomsboble i Evergrande, greb landet ind, reducerede gearingen af spekulationerne og kanaliserede kredit til industrien. Man kan spore det til Alexander Hamiltons nationalbankstrategi, til et konfuciansk moralkodeks eller til Kinas version af socialisme – uanset hvad gjorde de, hvad ethvert normalt land ville gøre.

I dag bragte Kinas halvofficielle Global Times et omfattende interview med den uafhængige kandidat til den amerikanske kongres fra Bronx (CD15), Jose Vega, en fortaler for økonomien og filosofen Lyndon LaRouche, som mener, at Bronx skal genopbygges med Hamiltons metoder. Global Times fremhævede Vegas og to samarbejdspartners – Simon Miller og Robert Castles – mod og moral, da de offentligt kritiserede neokonservative som Matthew Pottinger, der, som Vega forklarede, »spredde løgne og bliver betalt for at forvirre den amerikanske offentlighed. Han forsøger at få os ind i krige og en atomkrig, ikke bare med Kina, men også med Rusland. Hans job er at sikre, at den amerikanske offentlighed nærer en form for ubegrundet og irrationelt had til Kina...” Der er mange kinesere, som ville være glade for at erfare, at der findes normale amerikanere.

Kinas Xi Jinping har lagt den selvsamme amerikanske model på verdens bord om, at fattigdom kan udryddes og middelklasser skabes med velvalgte store infrastrukturprojekter og beskyttelse af langsigtede investeringer for at støtte og fremme disse projekter. Orbán har fremlagt på verdens bord, at en leder af en vestlig nation kan høre dette, både når det gælder økonomi og fredeligt samarbejde mellem nationer.

Det gør hele forskellen i verden, at patrioter i hvert af deres lande, når de frigør sig fra fantasien om, at NATO vil få deres ukrainske stedfortræder til militært at besejre Rusland, lærer Orbáns eller Xis tålmodige, utrættelige optimisme baseret på Bælte & Vej-tilgangen. Denne proces med »intelligent nationalisme« skal ikke kun fortsætte, men den må også overgå de forventede mord og terror fra de onde kræfter i den atlantiske "permanente krigsskare". Schiller Instituttets webcast den 10. juli: »Orbán Tries Diplomacy While NATO Plans More War« burde hjælpe de gode folk fremad!

Foto: Ronan Furuta / Unsplash

Zepp-LaRouche opfordrer til at organisere et 'fornuftens råd' af ældre statsmænd for at stoppe fremstødet for atomkrig

DENNIS SMALL

Den 15. juli 2024

Helga Zepp-LaRouche udsendte i dag følgende korte erklæring:

"Verden er stadig i en tilstand af chok. Den eneste grund til, at mordforsøget på Donald Trump den 13. juli mislykkedes, var den helt tilfældige bevægelse af hans hoved med en brøkdel af en tomme, så hans øre og ikke hans øje blev ramt. Havde den bevægelse ikke fundet sted, kunne skuddet have været Sarajevo

2.0, der havde kastet USA og efterfølgende verden ud i kaos, efterfulgt af en global atomkrig.

“De næste tre en halv måned vil være en periode med maksimal fare, optrapning af den militære konflikt omkring Ukraine og Sydvestasien, stigende mangel på regeringsduelighed i Frankrig og muligvis andre lande, øget finansiel turbulens og frem for alt den eskalerende fare for en direkte militær konfrontation mellem ‘Global NATO’ og Rusland og Kina.

“Ungarns premierminister Viktor Orbán indledte en sonderende mission til Kiev, Moskva og Beijing, og fandt ud af at vejen til diplomati eksisterer. Vi opfordrer derfor ældre statsmænd, religiøse ledere, tidligere diplomater og folkevalgte, pensionerede militære og andre civile ledere – fra alle nationer – til at træde frem og skabe et Fornuftens Råd for at udforske potentialet for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som kan tage hensyn til interesserne i hvert eneste land på kloden.”

*

I en diskussion med internationale samarbejdspartnere i dag diskuterede Zepp-LaRouche de organisatoriske udfordringer, som den globale krise udgør, herunder det chokerende mordforsøg på Trump. “Jeg synes, det er et meget godt billede for folk at reflektere over. Det viser måske, hvor tæt vi er på den totale udslettelse af den menneskelige art... Verdens skæbne er lige så skrøbelig som denne tilfældige bevægelse af Trumps hoved. Hvis man tænker over det, bør det løbe en koldt ned ad ryggen. For det er virkeligheden, og det bør bidrage til, at folk vågner op af deres selvtilfredshed med det, der tydeligvis er det farligste øjeblik i historien nogensinde.”

Mordforsøget på Trump fandt sted knap 48 timer efter NATO-topmødet den 9.-11. juli i Washington, D.C. Mødet aktiverede en politik for at erstatte *alle* suveræne regeringer – inklusive USA's – med en overnational militærstruktur under NATO-kommando, med briterne i førersædet. Et vigtigt element i deres plan er at gøre USA selv ustyrligt, at udløse en

“spændingsstrategi”, herunder orkestreret vold og kaos.

Var mordet på Donald Trump tænkt som startskuddet til det? Blev sikkerheden ved arrangementet i Butler, Pennsylvania, bevidst svækket for at lette arbejdet?

Vi kender endnu ikke svarene på de spørgsmål. Men vi ved, at “Global NATO”-politikken er i overensstemmelse med det, og vi ved også, at den eneste måde at stoppe deres politik for at ødelægge enhver form for suverænitet og udvikling på er at organisere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Den Internationale Fredskoalitions Uafhængigheds erklæring om en forestående atomkrig: Begynd forhandlinger om fred nu udstikker en vej til at opnå dette, begyndende med at indlede diskussioner og derefter forhandlinger efter de linjer, som den russiske præsident Vladimir Putin foreslog i sit fredstilbud den 14. juni.

Et ” Fornuftens Råd” bestående af ældre statsmænd fra hele verden kan være en afgørende katalytisk kraft til at fremme denne proces.

Zepp-LaRouche afsluttede sin diskussion med sine medarbejdere i dag med at understrege, at en sådan ny tilgang er påtrængende nødvendig, hvis menneskeheden skal reddes. “Hvis vi holder os inden for rammerne af ‘jeg tilhører dette parti og kan kun tale med denne person og tænke dette’, så længe du holder dig inden for den slags snærende bånd, er vi alle dømt til undergang. Vi må på en eller anden måde sætte gang i diskussionen om, hvad et nyt paradigme egentlig betyder med hensyn til suverænitet, udryddelse af fattigdom, sundhedssystemer, infrastruktur, kreditsystem, uddannelse – en anden måde at tænke på.” Hun insisterede på, at “det er de spørgsmål, der er vigtige, og folk skal organiseres til at tænke i de baner. Og det er sammenfaldende med, hvad den Globale Majoritet forsøger at gøre.” Det er Lyndon LaRouches metode, der har givet os en måde at tænke på, som bryder med aksiomerne i reduktionistisk tænkning og “har lært os ikke at

tro på nogen bestemt doktrin, men hvordan videnskabens fremskridt har bevæget sig fremad fra den ene tænk til den næste, og hvordan det blev til den selvberigende mangfoldighed, som der ikke er nogen ende på. Det er det smukke ved det.”

Zepp-LaRouche konkluderede: “Vi er ved afslutningen af en epoke: 500 års kolonialisme er ved at nå en uigenkaldelig afslutning. Når det er slut, er det enten et nyt paradigme eller tredje verdenskrig. Og jeg kan ikke se nogen mellemvej til det.”

Foto: Jackie Faye Burton, U.S. European Command

Forsøg på attentat mod Trump truer med kaos i USA - Cui Bono?

STEWART BATTLE

Den 14. juli 2024

Skyderiet den 13. juli ved et Trump-kampagnemøde i Butler, Pennsylvania, chokerede nationen og verden og bragte landet bogstaveligt talt tæt på totalt kaos. For første gang i årtier har en præsident eller præsidentkandidat været udsat for et mordforsøg, og det på et afgørende tidspunkt i historien. Dette er ikke blot et angreb på Donald Trump, men et angreb på USA's præsidentielle *institution* og på denne institutions evne til at reagere organisk eller ikke-lineært i et øjeblik med alvorlig krise.

Uanset hvilke detaljer der måtte dukke op i løbet af de

kommende dage om det uhyrlige sikkerhedssvigt – eller det der er værre – der fandt sted den 13. juli, er der umiskendelige processer i gang på det strategiske niveau, som bør informere vores tænkning. Trump har befundet sig i en slags historiens sigtekorn, mindre på grund af noget, han har gjort, end på grund af vægten af de begivenheder, han har været omgivet af.

Overvej dette mordforsøg i lyset af, at den ungarske premierminister Viktor Orbán afsluttede sin “fredsmission” i sidste uge ved at besøge Mar-a-Lago i Florida for at mødes med Trump i kølvandet på NATO-topmødet i Washington. Det er den samme Orbán, hvis ven, Slovakiets premierminister Robert Fico, også blev skudt og næsten dræbt den 15. maj i et attentatforsøg for ikke engang to måneder siden. Disse realiteter minder én om det Internationale kontor for Snigmords rolle, og dets rolle som en mekanisme til håndhævelse af resterne af nutidens britiske imperiesystem – også over for det amerikanske præsidentskab. Som LaRouche-organisationens rapport, “Stop NATO’s World War: Dismantle the International Assassination Bureau“, udtrykte det i februar 2023: “Det er slående for enhver, der tør tænke over det, at enhver verdensskikkelse, herunder eftertrykkeligt enhver amerikansk præsident, der har til hensigt at føre en politik for fred og udvikling, kommer under øjeblikkeligt angreb på forskellige måder. Medieangreb og bagvaskelse, kup og farvede revolutioner, juridiske overgreb og snigmord er redskaberne i et internationalt snigmordsbureau, som forsøger at skabe terror i befolkningerne og demoralisere dem til at acceptere diktaterne fra et ikke-valgt organ af angloamerikanske oligarker, som skaber og brutalt gennemtvinger deres ‘regelbaserede orden’ på kloden.”

Intet ærligt menneske kan benægte, at verden i dag står på tærsklen til en ny epoke. Der er mange aspekter af dette, som man kan pege på, men det mest betydningsfulde er måske, at Vestens bestræbelser på at “isolere” Rusland og flytte den globale opinion til deres fortælling om den “eksistentielle

trussel mod demokratiet" er slået fuldstændig fejl, og at der opstår flere og flere brud på dæmningen, for hver dag der går. NATO og de vestlige etableringer, som er tilhængere af krig, er rasende og yderligere bekymrede for en Trump-sejr i november og benyttede sidste uges NATO-topmøde i Washington til at foretage yderligere optrapninger mod Rusland, udstationere langdistancemissiler i Europa og konkretisere planer om at "Trump-sikre" alliansens strukturer i de kommende år. Nu opfordrer Storbritanniens RUSI Storbritannien til at "understrege" sin atomare afskrækkelse som en mere ledende rolle i NATO.

Der er en hektisk indsats i gang for at bevare kontrollen over denne kollapsende unipolære verdensorden, og det er dette – ikke valget i november – der er på spil.

I løbet af de næste tre en halv måned går USA ind i en periode med ustabilitet uden fortilfælde, og det er et faktum, som man bevidst forsøger at opildne til. De, der bider på krogen og kaster sig ud i partipolitik, går glip af musikken i det, der faktisk udspiller sig, og vil sandsynligvis gøre situationen endnu værre. Tag i stedet et indblik fra den uafhængige senatskandidat i New York Diane Sare, som den 1. juli, for kun to uger siden, advarede om et muligt mord på Donald Trump, i betragtning af den nuværende afsindige fremstormen mod atomkrig med Rusland og de modsatrettede beskedne udtalelser fra Trump i opposition.

Derfor må den russiske præsident Putins fredsforslag for Ukraine fra den 14. juni tages op, og det skal ske hurtigt. Det repræsenterer en udstrakt hånd til USA og Vesten, et forslag til en ny sikkerhedsarkitektur, som kan være en bro fra den nuværende tragedie med en global krig, der gør en ende på civilisationen, til et potentielt respektfuldt forhold til andre førende nationer på kloden.

Således kan det amerikanske præsidentskab reddes fra dødens gab.

Foto: Trump ?

NATO-møde var et krigstopmøde, hvor "den usynlige regering" i Det Hvide Hus var vært

Ikke korrekturlæst

13. juli 2024

(EIRNS) – *Marcia Merry Baker*. Verden har aldrig før befundet sig i den nuværende akutte tilstand af fare. Der sidder et ikke-fungerende statsoverhoved i Washington, alt imens vi befinder os i atomvåbnenes tidsalder. Præsident Joe Biden har altid kufferten med den røde knap i nærheden af sig. Faren er der time for time.

FLASH: Præsident Donald Trump rapporteres af U.S. Secret Service at være i god behold her til aften efter et skudsår i et mordforsøg på ham omkring kl. 18.15 EDT i dag ved et udendørs kampagnemøde i Butler, Pennsylvania, nord for Pittsburgh. Skytten skød flere gange ind i mængden og dræbte en tilskuer og sårede to andre. Skytten, der skød fra en forhøjet position uden for selve mødestedet, blev dræbt af U.S. Secret Service på stedet. Nærmere oplysninger er på vej.

NATO-topmødet den 9.-11. juli i Washington D.C. var et krigstopmøde. Fra erklæringen til den særskilte "Ukraine Compact" og udtalelser fra visse individuelle deltagere var

der fokus på NATO's møder: Rusland skal besejres, Kina er Ruslands støtte, den multinationale krigsmaskine og kommandocentrene er suveræne.

For det andet var præsident Joe Biden fra det land, der var vært, i realiteten "ikke til stede". Han har ikke "været der" i nogen tid. Hele verden krymper sig, når de ser det. Men præsident Biden opretholder indtil videre udseendet af at have et embede gennem gentagne fortællinger. Han hævder: "Jeg er nødt til at afslutte det, jeg startede." Han erklærer, at USA "er uundværlig". Det er mere end skræmmende.

Det mest skræmmende af alt er, at især det amerikanske folk, men ikke alene, lader dette fortsætte. Der kan være mange årsager til deres farlige passivitet – mediernes mørklægning af virkeligheden, modkulturen, fikseringen på sport og underholdning samt nød, nedværdigelse og fortvivlelse. Men i rækkerne af læger, præster, pensioneret militær, produktive sektorer, er der dem, der kunne og burde reagere på kaldet.

Det, vi er oppe imod, kan kaldes den "usynlige regering", hvis komplette liste over kontrollører, håndlangere og bøller måske ikke alle er velkendte og umiddelbart kan offentliggøres. Men det er ingen hemmelighed, at en hemmelig regering fungerer, og at dens stamtavle har et stærkt angelsaksisk præg.

Vær klar over, at der ikke er nogen "forfatningskrise" som sådan i USA. Den amerikanske forfatning har klogt nok en bestemmelse om, hvem der skal fungere som USA's øverstbefalende, når den nuværende ikke kan. Der er Amendment 25, som omhandler betingelserne for at gennemføre dette.

USA er ramt af et "valgsyndrom". Al snak handler om, hvorvidt Biden skal være i eller uden for embedet, ud fra en måling af, om det demokratiske parti kan slå Donald Trump i november. Trump på sin side glæder sig over, at Biden bliver siddende, fordi Trump nemt kan slå ham. Ellers er der et par variationer af disse scenarier, men de er alle sammen både tåbelige og

farlige.

Svaret er at gennemtvunge en drastisk og øjeblikkelig ændring af politikken væk fra det globale NATO's militære, økonomiske og tyranniske vanvid. Amerikanerne skal igen have en øverstbefalende, som kommer til magten i et skift tilbage til en regering, der er af, ved og for folket, og som inkluderer udenlandske relationer med alle folk og nationer, baseret på det universelle princip om respekt.

Der er stemmer internationalt og nationalt i USA, som siger fra og gør en afgørende forskel. Den ungarske premierminister Viktor Orbán meddelte, da han forlod USA i denne uge, at han vil fortsætte sin "mission for fred". Den højtstående amerikanske tidligere diplomat Chas Freeman gennemgik i et interview i dag NATO-topmødet og sagde, at det i virkeligheden var et træk fra nogle få selvvalgte nationer og interesser ind i et "tårn som et tilbagetog fra verden."

Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, beskrev i går på den ugentlige Internationale Fredskoalition (IPC) NATO-topmødet som "utroligt krigerisk" og opfordrede til maksimal mobilisering mod krigsmaskinen. IPC's rolle er afgørende, ikke kun for at forbinde forskellige initiativer, men også for at løfte bestræbelserne på at lykkes med at formulere en politik for verdens økonomiske og sikkerhedsmæssige arkitektur, som kan erstatte det nuværende dødelige vestlige system, der er ved at kollapse.

Der er en tidsplan for kommende protestdemonstrationer, herunder bl.a: 6.-9. august med demonstrationer over hele verden på årsdagen for USA's atombombninger af Hiroshima og Nagasaki; 1. september, den internationale fredsdag; 28. september, en protestdag, der især fremmes af den amerikanske leder Scott Ritter, militærekspert; og 3. oktober i Tyskland, hvor der er planlagt store fredsdemonstrationer mod militarisering.

Der er ingen tid at spille. Den britiske verdenskrigsfraktion gjorde sine intentioner klare i en artikel i Royal United Services Institute (RUSI), der er direkte forbundet med det Britiske Imperiums monarki og City of Londons finansielle etablisement. Den 18. juli er Storbritannien vært for over 40 europæiske nationer og enheder på Blenheim Palace (familiesæde for hertugerne af Marlborough, hvis barnebarn bl.a. var Winston Churchill) ved det fjerde møde i Det Europæiske Politiske Fællesskab. (Det Europæiske Politiske Fællesskab blev lanceret af den franske præsident Emmanuel Macron i 2022).

RUSI seniorforsker i europæisk sikkerhed, Ed Arnold, skrev, at Storbritannien må komme i front med NATO og atomart beredskab. For det første vil Storbritannien presse på for at få bekræftet tidsrammen for den forventede krig i Europa, så Storbritannien kan blive klar. "Forskellen mellem at være klar til 2027 og 2033 er markant."

For det andet vil Storbritannien bestræbe sig på at koordinere sine militærudgifter med NATO's forsvarsplanlægningsproces (NDPP). Arnold siger, at dette bør indarbejdes i Storbritanniens Strategic Defense Review, som han siger vil blive annonceret af premierministeren i næste uge.

For det tredje hedder det i RUSI-artiklen: "De britiske atomvåbens rolle bør understreges. I modsætning til Frankrig overdrager Storbritannien sine atomstyrker til NATO, og i en farligere verden og med risikoen for et uengageret USA lægger europæerne mere vægt på atomar afskrækkelse. Storbritanniens kapacitet på atomområdet bør også i højere grad bruges som et forhandlingsredskab inden for NDPP, snarere end som et ekstra element."

Det er tid til at gå på gaden – både bogstaveligt og metaforisk! Udvid Den Internationale Fredskoalition nu.

Foto: Official White House Photo by Adam Schultz

Fornuftens diplomati i fredens navn

DENNIS SPEED

Den 9. juli 2024

Den ungarske premierminister Viktor Orbán brugte følgende ord til at identificere princippet bag de handlinger, han har indledt, umiddelbart efter at han overtog formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, en position han vil varetage i de næste seks måneder. "Det vi kan gøre, er hvad der altid er formandskabets opgave at gøre: at lægge forslag på bordet. Så vi kommer ikke til at træffe beslutninger, men vi vil hjælpe de 27 premierministre med at træffe beslutninger. Vi vil være til stede overalt, hvor det er vigtigt for Europa; vi vil udforske alle situationer... Dette lederskab er ikke bureaukratisk – selvfølgelig er der disse sager og overvejelser, men der er også brug for en politisk form for energi: et initiativ, som ikke er en beslutning, men som lægger en klar beskrivelse af situationen på bordet, de mulige løsninger. Det er sådan, vi vil gå frem. Hvis du eller dine seere i de kommende dage hører overraskende nyheder fra overraskende steder, er det denne måde at arbejde på, der ligger til grund for det."

I sin første uge på jobbet har "præsident" Orbán besøgt Ukraine, Rusland og Kina. Præsident Orbán sagde også noget mere: "I denne kultur af internationalt diplomati er det, vi repræsenterer, og hvordan vi repræsenterer det, offentligt, åbent og direkte. Jeg synes, at det er en dyd." Det samme gjorde filosofen Platon, hvis dialog, *Republikken – bogstaveligt talt* de offentlige ting" – ikke så meget handler

om en regeringsform som om metoden til selvstyre.

“Åben og direkte” ville ikke være de første ord, man tænker på, når man ser på det amerikanske præsidentskab lige nu, eller dets korrupte bureaukrati, der arbejder ud fra det, der mere korrekt kaldes “løgnens styre” end “retsstatsprincippet”, som i sig selv er et sofistisk, forkasteligt ikke-begreb. Der er også medierne, som har samarbejdet om at dække over det, som ingen længere kan benægte. Alligevel gør de det stadig, og derfor bør man aldrig mere stole på dem, især ikke i spørgsmål om krig og fred. Hverken amerikanerne eller resten af verden – måske med undtagelse af City of London – ved, hvem den amerikanske præsident er; vi ved bare alle, hvem den amerikanske præsident ikke er. Vi ved, at USA’s nuværende regering tydeligvis ikke er valgt af folket, ikke står til ansvar over for folket og ikke er tiltænkt folket.

Hvad der adskiller en “præsidentiel” fra en “bureaukratisk” tankegang, uanset regeringsform, er det som nogle gange kaldes voluntarisme. Det “præsidentielle princip”, som Orbán i øjeblikket henviser til, får adgang til og anvender, er ikke hans særlige embede. Det er ikke anderledes i sin potentielle effekt, end det princip som den amerikanske præsident Franklin Roosevelt anvendte i sine første dage i embedet fra den 4. marts 1933. Vi sammenligner ikke de to personers formelle handlinger eller beføjelserne i deres to embeder. Hvad der er identisk, er, at i begge tilfælde kræver den monumentale opgave, som skal udføres, at den person, der påtager sig ansvaret for at udføre den, må, for at lykkes, overtale andre til at handle på vegne af at udføre denne opgave. Lederen kan kun foreslå, men ikke gennemtvinge, en fremgangsmåde og skal med fornuftens kraft overbevise andre om at handle, selv hvis de er meget utilbøjelige til at gøre det.

FDR var nødt til at genoprette det depressionsramte amerikanske folks tillid til selvstyret i de allerførste timer af sit præsidentskab. Hans overtagelse af banksystemet – “Bank Holiday”, der begyndte den 6. marts 1933 – skete før hans

vedtagelse af Glass/Steagall-loven i juni 1933, tre måneder senere. "Handling, og handling nu" var det, der var brug for; handling kom først, og så fulgte loven, fordi præsidenten agerede beslutsomt for den generelle velfærd.

I et meget anderledes, men tilsvarende eksempel mødtes Abraham Lincoln to uger efter sin indsættelse som USA's præsident i 1861 med den 30-årige ingeniør Grenville Dodge for at diskutere det, der mindre end et årti senere skulle blive til den transkontinentale jernbane. Det var datidens "Apolloprojekt", som forvandlede al transport i verden, gav mulighed for indre udvikling af kontinenter og banede vejen for alle efterfølgende sådanne udviklingsprojekter, herunder Kinas Bælte- og Vej-Initiativ og Shanghai Cooperation Organization i dag. En truende broderkrig, som ville bryde ud kun fire uger efter hans møde med Dodge, afholdt ikke Lincoln fra det, han vidste var grundlæggende – at fremme USA's fysiske-økonomiske enhed som grundlag for at genetablere dets politiske enhed som en republik. Lincolns forudgående overvejelser om den transkontinentale jernbane – det første spørgsmål, han stillede Dodge to år tidligere på deres første møde i Council Bluffs, Iowa, i august 1859, var: "Dodge, hvad er den bedste rute for en Stillehavsjernbane mod vest?" – var en del af Lincolns strategi for at vinde krigen. Selve den fysiske jernbane ville først blive færdiggjort efter denne krig og efter Lincolns død. I den forstand forstod Lincoln forholdet mellem en militærstrategisk politik og en udviklingspolitik og forsøgte at skabe en ny strategisk og udviklingsmæssig "arkitektur" – som vi bliver nødt til at gøre nu, men af en kvalitativt højere international karakter, som foreslået i Helga Zepp-LaRouches ti principper.

Fra det synspunkt kan man med friske øjne se på Kinas arbejde, der grænser op til 14 nationer, og dets præsident, Xi Jinping, inden for diplomati, herunder Kinas stort set ignorerede plan for fred i Europa. Se med friske øjne på "modstanderen" Rusland, som også grænser op til 14 nationer, og dets

præsident, herunder hans forslag til forhandlinger fra 14. juni. Betragt ud fra dette synspunkt, hvad Orbán har sat i værk. Overvej hvad der ville ske, hvis intelligente livsformer i den transatlantiske sektor, som ikke nødvendigvis er helt enige i Ruslands eller Kinas politik, men som har en sammenfaldende idé om nødvendigheden af fred gennem udvikling, ville tænke over, offentligt støtte og fremme det, som Orbán har gjort.

Uafhængige kandidater med et uafhængigt sind, som New Yorks senats- og kongreskandidater Diane Sare og Jose Vega, må handle i det "præsidentielle princips" navn, som økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche gjorde gennem sine otte præsidentkampagner og sine mange fysisk-økonomiske udformninger og forslag. Alle sådanne kandidater og stemmer kan både støtte og fremskynde det diplomatiske tempo, som Viktor Orbán har indledt.

At gennemføre offentlige politiske interventioner, som både Vega og Sare har gjort for nylig, er en måde, hvorpå modige "normale borgere" i den transatlantiske sektor kan vælge også at få adgang til "præsidentprincippet", uafhængigt af en bestemt valgdato i deres respektive lande. Og at abonnere på vores *Executive Intelligence Review* og dens *Daily Alert*, især i lyset af de åndsdræbende mediers daglige forræderi mod menneskeheden, som de kalder "nyheder", er afgørende for at udvikle og opretholde den moralske egnethed til at overleve i disse tumultariske tider, for "ikke at blive fanget under begivenhedernes niveau". Denne række af handlinger er den "*res publica*"-form for diplomati i fredens navn, som verden kræver af os for at overleve denne farligste tid i hele historien.

Foto: Irina Iriser / Unsplash

Sandhed versus 'fortælling'

Den 7. juli 2024 (EIRNS) – Hvis det ikke var så ekstraordinært farligt, ville den nuværende strategiske krise næsten være komisk.

Den 9.-11. juli vil NATO holde topmøde i Washington D.C. for at koordinere den næste optrapning af deres kampagne for at udslette Rusland under dække af krigen i Ukraine. Lederne ved dette gallatraf vil omfatte den mumlende og desorienterede præsident Biden, hvis erkendelsesmæssige svækkelse netop er blevet udstillet offentligt for hele verden. En anden, Frankrigs Macron, har lige fået et af de mest forbløffende valgnederlag i moderne historie – og alligevel vil han spankulere rundt på scenen og muligvis mumle for sig selv "*Qu'ils mangent de la brioche*". Og en tredje, Keir Starmer fra Storbritannien, stormede ind i embedet for 72 timer siden på lidt mere end det næsten universelle had mod hans konservative modstander.

Bortset fra en vigtig gruppe af krigsmodstandere omkring den ungarske premierminister Viktor Orbán, vil de alle sværge troskab til den "regelbaserede orden", som aldrig er blevet defineret og faktisk ikke eksisterer; og de vil forpligte sig til yderligere hundredvis af milliarder dollars i dødbringende militær bistand til Volodymyr Zelenskyj i Ukraine – som ikke engang er Ukraines lovlige præsident på nuværende tidspunkt, eftersom hans præsidentperiode udløb den 20. maj 2024, da nyvalg planlagt til den 31. marts var blevet aflyst på grund af krigsretstilstand.

Det *gamle regimes* institutioner smuldrer faktisk hurtigere, end man kan nå at sige "vi opgiver aldrig vores spekulationsboble".

Det er en krigskonstruktion, der ikke holdes sammen af meget mere end "fortællingen" om, at "Putin er ude på at genskabe

Sovjetunionen”, og “Putin vil invadere de baltiske lande som det næste, hvis Ukraine falder” – åbenlyst falske påstande, der ikke holder til en direkte gennemgang af præsident Putins offentlige udtalelser i de seneste årtier, for ikke at nævne det væsentlige faktum i den nyere moderne historie.

I sin tale til deltagerne i Den Internationale Fredskoalitions møde den 5. juli udsendte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, en bred udfordring om at tage fat på denne såkaldte “fortælling”:

“Jeg tror også, at vi er nødt til at arbejde i dybden. Jeg tror, at det vi oplever lige nu er en gigantisk indsats for at erstatte virkeligheden med fortællinger. Og jeg tror på Platon, jeg tror på Sokrates og den sokratiske dialog. Jeg tror ikke, at nogen har patent på sandheden, men jeg tror, at den sokratiske dialog er en metode til, hvordan man kan nå frem til sandheden. Hvis vi ender i en verden, hvor alle sider bare forsvarer deres fortællinger, går sandheden tabt...

“Jeg tror, vi er nødt til at give en udfordring til historikere, journalister, undersøgende journalister og andre mennesker, der er optaget af historisk sandhed, om at rekonstruere, hvordan vi kom til dette punkt med en potentiel tredje verdenskrig. Hvordan mistede vi en utrolig historisk mulighed, som eksisterede for mere end 30 år siden med den tyske genforening, Sovjetunionens sammenbrud – som naturligvis ikke var en god ting for de mennesker, der boede der, det var et sammenbrud af deres system.

“Putin har sagt, at han betragter Sovjetunionens endeligt som den største katastrofe i det 20. århundrede, eller en formulering i den stil. Netop det Putin-citat bliver altid misforstået som om, at han ønsker at genskabe Sovjetunionen. Det var ikke det, han sagde. Han sagde det, fordi der i de følgende år af Jeltsin-perioden skete en afvikling af den russiske industrikapacitet fra 1991 til 1994, et fald til kun 30 % af den tidligere kapacitet. Det førte til et utroligt

kollaps af den befolkningsmæssige kurve. De mistede 1 million mennesker om året, fordi dødsraten steg i forhold til fødselsraten. Det var det, Putin henviste til; de omstændigheder, hvorunder Sovjetunionen kollapsede, førte derefter til sammenbruddet i 1990'erne, og dette er hvad han kalder denne katastrofe.

“Jeg tror, at alt lige nu er under kontrol af ‘fortællingen’: Man er nødt til at få folk til at tro, at fred er umulig, at Rusland skal besejres, og derfor er en sejr på slagmarken det, der er vigtigt. Det er den sikre vej til Tredje Verdenskrig.

“I Tyskland er det ikke engang længere tilladt at sige, at det, der sker i Ukraine, ikke er en uprovokeret angrebskrig fra Ruslands side. Hvis man siger det, kan man, som en af de tidligere talere påpegede, blive sat i fængsel eller arresteret eller straffet på en eller anden alvorlig måde.

“Jeg tror, at dette er enden på demokratiet, frihedens død, og jeg tror, at vi er nødt til at kæmpe for historisk sandfærdighed. Og derfor vil jeg opfordre alle deltagere i IPC-processen til at hjælpe med at rekonstruere, hvad der faktisk er sket siden 1989, siden muren faldt. Hvad var mulighederne? Hvordan blev de overset? Hvorfor blev de forpasset? Hvad kom i deres sted? For jeg tror, at en rationel bearbejdning af den historie er en vigtig ingrediens, så vi kan komme tilbage til en diskussion; for kun hvis man ser på, hvad der gik galt, kan man seriøst overveje, hvad der er nødt til at blive gjort for at rette op på det.”

Foto: NATO Photo

Slut med antidiplomati?

6. juli 2024 (EIRNS) – “Orbán-effekten” ramte verden i denne uge. De handlinger, som lederen af en nation, Ungarns premierminister Viktor Orbán, foretog, da han fløj til Kiev for at diskutere fred med Ukraines præsident Zelenskyj og derefter til Moskva for at gøre det samme med Ruslands præsident Putin, satte i skarp relief, at der ikke har været noget diplomati i Vesten i årevis. Bortset fra hvad der blev og ikke blev opnået med det samme, som Orbán sagde det: “Der er mange skridt, der skal tages for at komme tættere på afslutningen af krigen. Men vi har taget det vigtigste skridt – vi har etableret kontakt... Jeg har afsluttet mine samtaler i Moskva med præsident Putin. Mit mål var at åbne kanalerne for direkte kommunikation og starte en dialog om den korteste vej til fred. Missionen er fuldført! Fortsættes på mandag...”

Det står ikke klart, hvad Orbán har planlagt for mandag, men i går, samme fredag den 5. juli, som han fløj til Moskva og mødtes med Putin i 2,5 timer, optrådte han også i det anerkendte amerikanske tidsskrift Newsweek i en lang kronik med titlen “The Point of NATO Is Peace, Not Endless War”. Bortset fra en statsmandslignende forståelse af historien kritiserede han NATO for dets hykleri og sagde, at “i dag er dagsordenen i stedet for fred at forfølge krig; i stedet for forsvar er det angreb. Alt dette er i modstrid med NATO’s grundlæggende værdier... I dag er der stadig flere stemmer i NATO, der taler for nødvendigheden – eller endog uundgåeligheden – af en militær konfrontation med verdens andre geopolitiske magtcentre. Denne opfattelse af uundgåelig konfrontation fungerer som en selvopfyldende profeti. Jo mere NATO’s ledere tror, at en konflikt er uundgåelig, jo større bliver deres rolle i at fremskynde den... NATO opfylder sit formål, når det vinder fred, ikke krig. Hvis det vælger konflikt i stedet for samarbejde og krig i stedet for fred, begår det selvmord.”

I går erklærede Slovakiets premierminister Robert Fico i sin første offentlige tale, siden han blev skudt flere gange den 15. maj i et attentat, at hvis hans helbred havde tilladt det, ville han have sluttet sig til Orbán på besøget i Moskva. Mod krigsmagernes hyl, der var rasende over Orbáns diplomatiske handling, svarede Fico: "Der er ikke nok, jeg gentager, ikke nok fredsforhandlinger, fredsinitiativer." Det er kun omkring syv uger siden, at Fico næsten mistede livet, fordi han nægtede at deltage i krigshysteriet.

I nabolandet Bulgarien erklærede premierminister Dimitar Glavchev fra overgangsregeringen, at han i næste uge vil tilbyde NATO Bulgariens tjenester i forbindelse med mægling i konflikten mellem Rusland og Ukraine. Og den 4. juli vendte Tyrkiets præsident Recep Tayyip Erdoğan – som havde mæglet i de vellykkede russisk-ukrainske forhandlinger i 2022, indtil Storbritanniens Boris Johnson kom anstigende til Kiev for at afbryde dem – tilbage fra SCO's statsledermøde i Astana og gav et lidenskabeligt tilsagn om at forny diplomatiet: "Denne kamp gavner hverken Rusland eller Ukraine. De eneste vindere af krigen er dødens og blodets købmænd. Jeg vil gerne tro på, at spændingerne nu kan mindskes, og at der kan skabes grundlag for fred. Vi er klar til at gøre vores del, som vi har gjort indtil i dag, for at skabe og beskytte det grundlag."

"Orbán-effekten" er på ét niveau blot én stemme, der siger det indlysende, at blodsudgydelserne og det atomare opgør ikke har nogen ende uden diplomati, og andre, der indser, hvad der har manglet på dagsordenen i Vesten. Orbán begyndte selv ugen, da Ungarn overtog det seks måneder lange roterende formandskab for EU-Rådet og indtog en position med mere ceremoni end officiel magt. Og de tre ovennævnte ledere er fra Centraleuropa, ikke fra Tyskland, Frankrig eller Italien. Og selv om Orbán måske er mere moden, velovervejet og kultiveret end den amerikanske præsidentkandidat Donald Trump, har han nogle lignende svagheder med risiko for at blive fanget i at forsvare israelsk folkemord eller give indvandrere skylden for

alle Ungarns problemer. Men i de blindes land er den enøjede konge. Og i denne uge har den enøjede måske åbnet et par øjne for, hvor unaturlig og farlig den seneste periode med anti-diplomati har været i Vesten.

Foto: Viktor Orbán Facebook page

Sandhed versus 'fortælling'

7. juli 2024 (EIRNS) – Hvis det ikke var så ekstraordinært farligt, ville den nuværende strategiske krise næsten være komisk.

Den 9.-11. juli vil NATO holde topmøde i Washington D.C. for at koordinere den næste optrapning af deres kampagne for at udslette Rusland under dække af krigen i Ukraine. Lederne ved dette gallatraf vil omfatte den mumlende og desorienterede præsident Biden, hvis erkendelsesmæssige svækkelse netop er blevet udstillet offentligt for hele verden. En anden, Frankrigs Macron, har lige fået et af de mest forbløffende valgnederlag i moderne historie – og alligevel vil han spankulere rundt på scenen og muligvis mumle for sig selv "**Qu'ils mangent de la brioche**". Og en tredje, Keir Starmer fra Storbritannien, stormede ind i embedet for 72 timer siden på lidt mere end det næsten universelle had mod hans konservative modstander.

Bortset fra en vigtig gruppe af krigsmodstandere omkring den ungarske premierminister Viktor Orbán, vil de alle sværge troskab til den "regelbaserede orden", som aldrig er blevet defineret og faktisk ikke eksisterer; og de vil forpligte sig til yderligere hundredvis af milliarder dollars i dødbringende militær bistand til Volodymyr Zelenskyj i Ukraine – som ikke engang er Ukraines lovlige præsident på nuværende tidspunkt,

eftersom hans præsidentperiode udløb den 20. maj 2024, da nyvalg planlagt til den 31. marts var blevet aflyst på grund af krigsretstilstand.

Det *gamle regimes* institutioner smuldrer faktisk hurtigere, end man kan nå at sige "vi opgiver aldrig vores spekulationsboble".

Det er en krigskonstruktion, der ikke holdes sammen af meget mere end "fortællingen" om, at "Putin er ude på at genskabe Sovjetunionen", og "Putin vil invadere de baltiske lande som det næste, hvis Ukraine falder" – åbenlyst falske påstande, der ikke holder til en direkte gennemgang af præsident Putins offentlige udtalelser i de seneste årtier, for ikke at nævne det væsentlige faktum i den nyere moderne historie.

I sin tale til deltagerne i Den Internationale Fredskoalitions møde den 5. juli udsendte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, en bred udfordring om at tage fat på denne såkaldte "fortælling":

"Jeg tror også, at vi er nødt til at arbejde i dybden. Jeg tror, at det vi oplever lige nu er en gigantisk indsats for at erstatte virkeligheden med fortællinger. Og jeg tror på Platon, jeg tror på Sokrates og den sokratiske dialog. Jeg tror ikke, at nogen har patent på sandheden, men jeg tror, at den sokratiske dialog er en metode til, hvordan man kan nå frem til sandheden. Hvis vi ender i en verden, hvor alle sider bare forsvarer deres fortællinger, går sandheden tabt...

"Jeg tror, vi er nødt til at give en udfordring til historikere, journalister, undersøgende journalister og andre mennesker, der er optaget af historisk sandhed, om at rekonstruere, hvordan vi kom til dette punkt med en potentiel tredje verdenskrig. Hvordan mistede vi en utrolig historisk mulighed, som eksisterede for mere end 30 år siden med den tyske genforening, Sovjetunionens sammenbrud – som naturligvis ikke var en god ting for de mennesker, der boede der, det var

et sammenbrud af deres system.

“Putin har sagt, at han betragter Sovjetunionens endeligt som den største katastrofe i det 20. århundrede, eller en formulering i den stil. Netop det Putin-citat bliver altid misforstået som om, at han ønsker at genskabe Sovjetunionen. Det var ikke det, han sagde. Han sagde det, fordi der i de følgende år af Jeltsin-perioden skete en afvikling af den russiske industrikapacitet fra 1991 til 1994, et fald til kun 30 % af den tidligere kapacitet. Det førte til et utroligt kollaps af den befolkningsmæssige kurve. De mistede 1 million mennesker om året, fordi dødsraten steg i forhold til fødselsraten. Det var det, Putin henviste til; de omstændigheder, hvorunder Sovjetunionen kollapsede, førte derefter til sammenbruddet i 1990'erne, og dette er hvad han kalder denne katastrofe.

“Jeg tror, at alt lige nu er under kontrol af ‘fortællingen’: Man er nødt til at få folk til at tro, at fred er umulig, at Rusland skal besejres, og derfor er en sejr på slagmarken det, der er vigtigt. Det er den sikre vej til Tredje Verdenskrig.

“I Tyskland er det ikke engang længere tilladt at sige, at det, der sker i Ukraine, ikke er en uprovokeret angrebskrig fra Ruslands side. Hvis man siger det, kan man, som en af de tidligere talere påpegede, blive sat i fængsel eller arresteret eller straffet på en eller anden alvorlig måde.

“Jeg tror, at dette er enden på demokratiet, frihedens død, og jeg tror, at vi er nødt til at kæmpe for historisk sandfærdighed. Og derfor vil jeg opfordre alle deltagere i IPC-processen til at hjælpe med at rekonstruere, hvad der faktisk er sket siden 1989, siden muren faldt. Hvad var mulighederne? Hvordan blev de overset? Hvorfor blev de forpasset? Hvad kom i deres sted? For jeg tror, at en rationel bearbejdning af den historie er en vigtig ingrediens, så vi kan komme tilbage til en diskussion; for kun hvis man ser på, hvad der gik galt, kan man seriøst overveje, hvad der er nødt

til at blive gjort for at rette op på det.”

Foto: NATO Photo